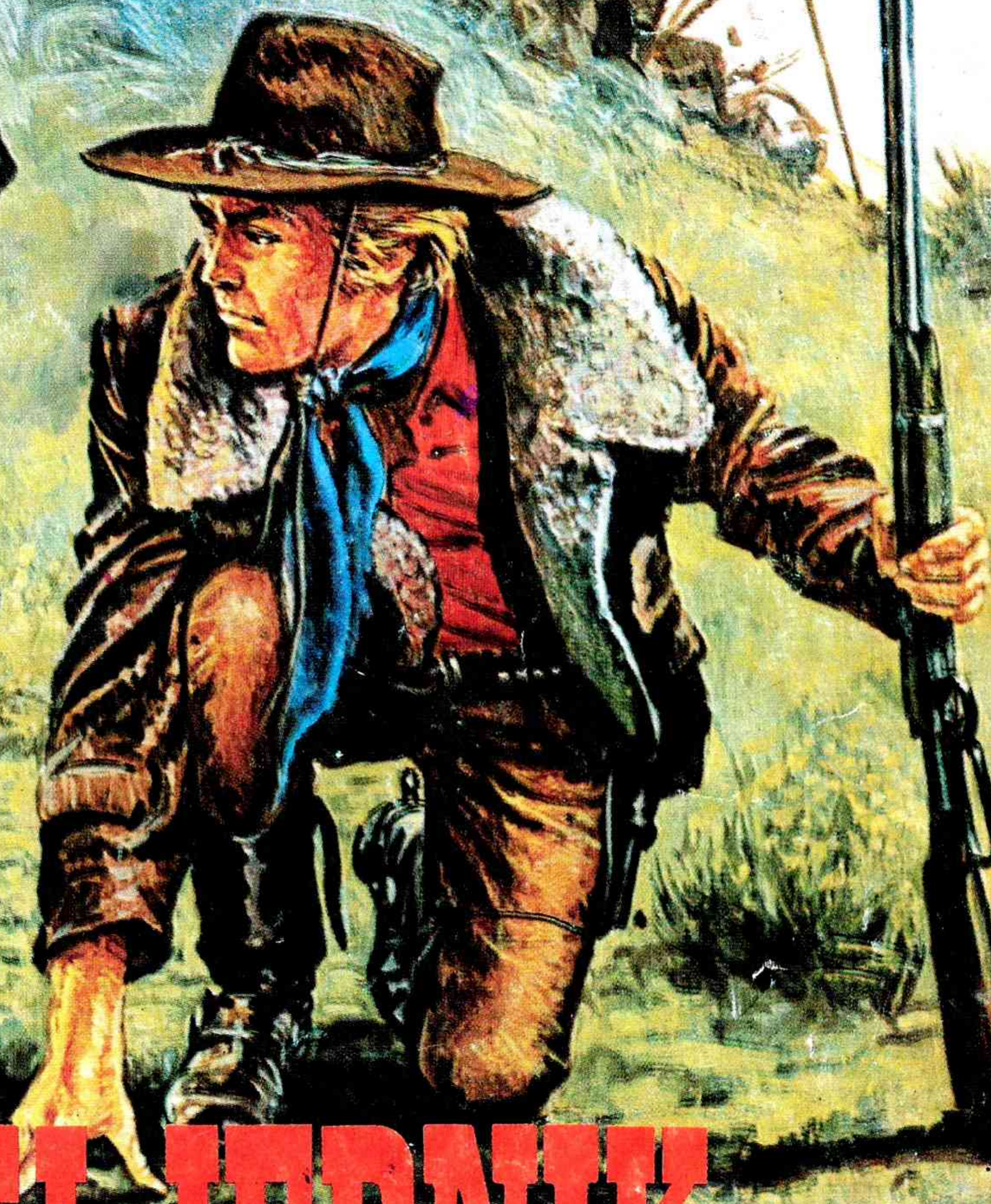

WESTERN ROMAN

LASO

cijena 30 d broj 561

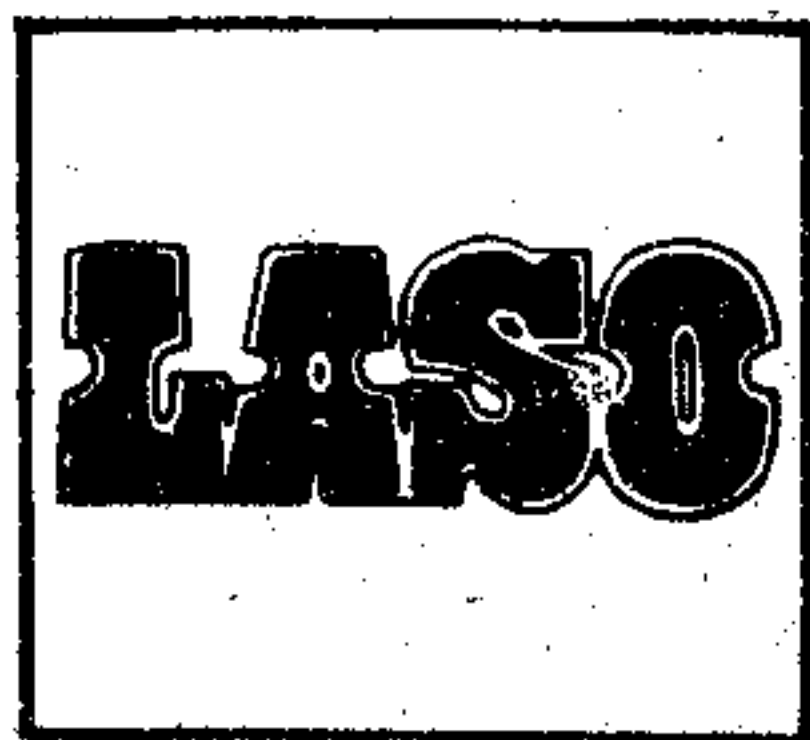
NASLJEDNIK

Dan Ferguson:

NASLJEDNIK

LASO 561

Dan Ferguson: NASLJEDNIK

Naslov originala: DER ERBE DES GENERALS

Recenzija: Mladen Stary

**Copyright: Bastei Verlag, Bergisch Gladbach,
posredstvom Geisenheiner & Crone, Stuttgart**

Prijevod: Melita Kovačević

Grafički urednik: Ivica Bartolić

Urednik: Marcel Čukli

**Predsjedavajući Savjeta Redakcije »Romani i stripovi«:
prof. dr Adolf Dragičević**

GLAVNI I ODGOVORNI UREDNIK: Borivoj Jurković

LASO — Izlazi svaki tjedan — Izdavač: RO Novinsko-izdavačka djelatnost SOUR-a »Vjesnik« n.solo., 41000 Zagreb, Avenija bratstva i jedinstva 4 — Adresa udredništva: »Laso«, Redakcija »Romani i stripovi«, 41000 Zagreb, Avenija bratstva i jedinstva 4, telefon: (041) 515-555 i 519-555 — Tisak: RO Štamparska djelatnost »Vjesnik« n.solo. — OOUR Novinska rotacija n.su-b.o., i OOUR TM n.sub.o., 41000 Zagreb, Avenija bratstva i jedinstva 4.

Cijena pretplate za godinu dana iznosi 1404 d, a za 6 mjeseci 702 d. U cijenu je uračunat popust. Pretplata se uplaćuje općom uplatnicom u korist računa 30101-833-1216 SOUR »Vjesnik«, Interna banka Zagreb, s oznakom »za Laso«.

Cijena za inozemstvo: DM 2,00, ASCH 10,00, SFRS 2,00, HFL 2,00 Cijena inozemne pretplate za šest mjeseci: DM 36,00, SKR 63,00, ASCH 250,00, FF 74,00, SFRS 36,00, HFL 37,00, US\$ 15,00

Uplata na devizni račun 30101-37-7210-256 — Privredna banka Zagreb (za »Laso«).

Ekonomska propaganda: »Vjesnik«, Agencija za marketing, Zagreb, Trg bratstva i jedinstva 6.

Zadnja kolor stranica 15.000 d, c/b stranica 10.000 d.

Oslobodeno plaćanja poreza na promet mišljenjem Republičkog sekretarijata za prosvjetu, kulturu i fizičku kulturu SRH broj 2935/7-1973. od 26. XI 1973.

LASO 561 izlazi 13. 7. 1984.

U Wichiti je prije dvije godine obješen legendarni German-Hand kao konjokradica, bez sudskog procesa, nedužan. U gradu se jednog dana pojavio Frank Miller, sin German-Handa. Nije došao samo zbog preuzimanja ranča Sternenbanner koji mu je oporučno ostavio general Houston. Htio je pronaći i priupitati ubojice svoga oca štošta. Put kojim je krenuo bio je trnovit i pun nepoznanica, ali hrabri mladić nije pomišljao da odustane...

I

Lane i Mike, sinovi bogatog Bruncea, blenuli su iznenađeno u svog brata, a zatim u stranca koji ga je tako snažno odalamio. Oči su im se opasno suzile. Stajali su napeto i nervozno grickali usne. Odjednom su ruke spustili niz bokove, kako bi povukli oružje ako zatreba. Mike je nagnuo glavu u stranu.

— Nadam se da si hitar, stranče!

Znatizeljnici su se raspitivali kako se zove taj stranac. Nitko nije znao, samo su slijekali ramenima. Nitko od prisutnih nije poznavao tog visokog, tamnoputog momka koji je imao tako čvrste pesnice da je kao od šale poslao u carstvo snova snažnog Joea Bruncea.

Netko od prisutnih ga je ipak poznavao. Stari Old Brid. Progurao se kroz stisnutu gomilu. Zabrinuto se zagledao u Mikea Bruncea čija ruka se polako počela približavati dršci revolvera.

— Ostavi se toga, Mike! — viknu Old Brid — to je sin Germana-Handa!

Mike Brunce se polako okrenuo. Iznenadeno je pogledao starog Brida, a zatim stranca koji je lagano kimnuo glavom.

— Ako ti je ovdje previše gusto — viknu Old Bridu bilo bi bolje da si ostao unutra!

— Ne budi glup, Mike! — opet se javi stari. — Ostavi ga na miru, i onako nema smisla!

— Ako je on zaista Frank Miller, onda preda mnom upravo stoji pravi. To bi trebao znati, Brid!

Ljudi su se odmakli nekoliko koraka, jer im je sin revolver-aša kojega su se nekada bojali, stajao suviše blizu.

— Skini ruku s revolvera, Mike! — Ova oštra zapovijed šokirala je Mikea Bruncea. Zastao je, a zatim je okrenuo glavu. Oči su mu se susrele s ledenim pogledom šerifa iz Wichite.

— Miješaš se u moj posao, šerife!

— I zato me boli glava, Mike! Ako netko u gradu upotrijebi revolver, onda ću to biti ja, nitko drugi! Jesi li shvatio?

Lakim dugim koracima približio se zavađenima. Šerif je bio visok, plećat čovjek, s prvim sjedinama u kosi.

Držao je kolt u lijevoj ruci. Kad se približio Mikeu Brunceu, zabio mu je revolversku cijev u slabine.

— Što se ovdje događa? Zar baš morate napasti svakog stranca koji dođe u grad?

— Udario je Joea — odgovori Mike Brunce pokazavši brata koji je ležao na tlu.

— Dignite ga i odnesite odavde. Vi ostali, nestanite! A vi pođite sa mnom — obrati se najposlije došljaku.

— Je li to vaš konj?

— Da.

— Šerif Wehner pogledao je još jednom iscrpljenog konja.

Nikada nije vidio ni jednog u sličnom stanju, a da još stoji na nogama.

— Dodite! — zapovijedi. Revolver je ponovno zatakao u korice. Dugim koracima krenuli su obojica s poprišta kavge. Ljudi na nogostupu razilazili su se mrmljajući.

Mike i Lane Brunce podigli su svog onesviještenog brata iz prašine.

Šerif Wehner je sa strancem upravo ušao u svoj ured, kadli se na vratima pojavi njegov pomoćnik Kitt Randers.

— Kakva je to ptičica? — upita Randers.

Wyhner je skinuo svoj široki Stetson a onda bez riječi sjeo na stolac.

— Sjednite, stranče

— Hvala, nemam namjeru dugo se zadržati.

— O tome mi odlučujemo! — viknu naduto Randers.

Wehner je umornom kretanjem provukao prste kroz kosu. Kratko je pogledao Randersa, a onda se obratio došljaku.

— Odakle dolazite?

— Iz Benson Cityja, Arizona. Ime mi je Frank Miller.

— Sin German Handa?

— Točno.

— Ako ste sin German-Handa, na vašem mjestu bih iz ovih stopa nestao iz grada.

— Mogu to zamisliti, šerife — nasmiješi se Miller.

— Što se mene tiče, možete i ostati, nemam ništa protiv vas.

Ali grozi me pomisao da biste u istom gradu mogli umrijeti na isti način kao i vaš otac. Ostavite prošlost u miru! Pomirite se s tim, Milleru! Konačno, prošle su od tog događaja već dvije godine, a osim toga sumnjam da ćete išta postići. Ne mogu vam pomoći.

— Nisam vas molio za pomoć, šerife!

Šerif ga je zamišljeno pogledao.

— Ako ostanete, Milleru, ne dajem ni pišljiva boba za vaš život. Otidite!

— Ovdje mi se sviđa, šerife! Wehner je slegnuo ramenima.

— Kako hoćete — poviče ljutito. — Ja sam vas opomenuo!

— Nikada nisam bio previše pametan, šerife! — S tim riječima napusti njegov ured. Dugim koracima prešao je kolnik, te povede konja na uzici prema javnoj staji.

Začudio se kad je neka nevidljiva ruka pred njim otvorila vrata. Kad su mu se oči malo privikle na tamu, ugleda pred sobom starca koji je u znak dobrodošlice pokazao svoje žute zube.

— Dodi sa mnom, Milleru! Tko ti je tako udeselio kljuse? Cevenokošci ili oni koji su te htjeli ubiti i sada moraju platiti za svoj grijeh?

Frank Miller se pravio da ne čuje što stari govori.

— Mogu li kod tebe iznajmiti konja?

Stari je prolazio pokraj boksova u kojima su bili konji. Zauzvatio se ispred jednoga u kojem je bio smješten vranac.

— Uzmi ovoga! Brzo je i izdržljiv, koji put je malo mušičav. Pravi je mustang. Nadam se da se sin German-Handa jednako dobro razumije u konje kao i njegov otac.

Frank Miller opet nije ništa odgovorio. Šuteći je ušao u boks, i osedlao vranca. Zatim ga je izveo van iz odjeljka i ostavio stajati u staji, a staroga je uhvatio za ramena i poveo ga prema svojem izmučenom konju.

— Ako ga ponovno dovedeš u stanje da bude konj kakav je bio, nema cijene koja će mi biti previsoka.

Stari je zamišljeno gurnuo na potiljak svoj zamašćeni šešir.

— Nisam veterinar, ali pokušat ću, premda mislim da će sve biti pravo čudo ako spasimo ovo kljuse. Pokušat ću.

— Dobro. — Miller ga je pogladio po grivi. — A sad mi reci gdje mogu naći advokata Johna Settera?

— Jaši još dalje glavnom ulicom. Stanuje u zadnjoj zidanoj kući. — Stari je potrčao prema vratima da ih na vrijeme otvori.

— Uvuci glavu, Milleru. Vrata nisu dovoljno visoka. U Wichiti vrlo lako dobiješ rupu u glavi. A na tvom mjestu pitao bih na ranču starog Bruncea o nasljeđu.

Miller se nasmijao, a zatim lagano rukom dotakao šešir u znak pozdrava. Starac je ostao na vratima staje zamišljeno gledajući za njim. Lukavo se nasmiješio, a onda zadovoljno trljajući ruke krenuo natrag na posao.

II

Frankove kretnje bile su malo umorne kada se konačno zaustavio pred kućom Johna Settera. Bacio je kritički pogled na svoje odijelo, a zatim na šešir. Pokušao je malo otrestiti prašinu sa sebe. Loše je izgledao. Dugo jahanje ostavilo je tragove na njemu. Slegnuo je ramenima i odlučio je stisnuti kvaku.

Odvjetnik Setter sjedio je za svojim pisanim stolom. Košulja mu je bila otkopčana, rukavi zasukani. Bio je deblji i zato je vjerojatno teško podnosio

vrućinu, koja je bila nesnosna u zadnje vrijeme.

Iznenadeno je pogledao došljaka koji je prljav i prašnjav stajao na vratima ne usuđujući se doći bliže. Setter mu je mahnuo rukom da pride.

Frank Miller je zalupio vrata iza sebe.

— Želim vam dobar dan — reče — nadam se da ste vi John Setter. Dolazim iz Arizone i nosim vam pozdrave prijatelja Peattlera. Ja sam Frank Miller!

Ove riječi su izazvale pravo čudo.

Sa Setterovog lica nestali su svi znaci umora. Debeli čovjek je tako skočio iza pisanih stola, da se Miller skoro nasmijao. Isturenog trbuha krenuo je prema njemu. Srdačno mu je pružio ruku.

— Tako dakle izgleda sin German-Handa! Vrlo ste slični svome ocu! Zaista! Ja sam John Setter!

Snažno mu je prodrmao ruku, a zatim ga poveo do stolca. Setter je stajao uz njega gledajući ga zadovoljno.

— Hvala za pozdrave od mog prijatelja. Dobrošli u naš grad. Nisam računao da ćete stići stako brzo. Mora da ste brzo jahali.

— Brzinu su odredili Indijanci. Dva puta sam morao proći kroz njihovo područje. Skoro sam zatro svog konja.

Setter je zamišljeno kimnuo.

— Indijanci su ponovo izvan svojih granica. Jesu li vas napali?

— Danima su me pratili, ali uspio sam im umaći.

— To je dovoljan razlog da nešto popijemo, Frank! Užasno sam žedan po ovoj vrućini. Moja kćerka će nam donijeti dobru kapljicu. Siguran sam da ste glavni poslije napornog jahanja.

Koraci su odjeknuli u hodniku. Ubrzo je u kancelariju ušla Ann Setter, kćerka advokata.

Bila je tako lijepa da je izmučenom jahaču zastao dah.

Ann Setter je imala svijetlocrvenu kosu, uz koju je izvanredno pristajala zelena haljina. Bila je vrlo mlada, jedva je imala dvadeset godina. Na njezinom lijepom licu, obješenjački je djelovao mali prćasti nosić između sivozelenih očiju, koje su veselo pogledale Franka. Frank se podigao sa stolca i kao u snu prihvatio ruku koju mu je pružila. Pozdravila ga je kao starog znanca.

U lijevoj ruci je držala bocu viskija koju je sada odložila na stol. Iz ormara je izvadila dvije čaše.

Frank i Setter su se kucnuli i nazdravili.

— Znači, odlučili ste da preuzmete nasljedstvo generala Houstona?

— Naravno. Samo protuha ne bi prihvatio veliki ranč Sternenbanner.

— Nisam baš uvjeren da ćete uspjeti Frank. Sjetite se samo sudbine koja je zadesila vašeg oca. Ona će vam se kad-tad naći na putu.

— Nikad neću povjerovati da je moj otac umrznuti stokokradica. Ovdje su ga ubili bez ikakvog suda i suđenja. Nisu mu dali priliku da išta kaže u svoju obranu. Ako su ovdje zaista svi sigurni da je krao stoku s ranča Brunce, zašto su se požurili da ga ubiju. Zašto?

— Poslušaj me dobro, mlađiću! Poznavao sam tvog oca! Upoznao sam ga kao časnog

čovjeka. Ono što na kraju postao, učinili su od njega ljudi u ovom kraju. Svaki nadobudni revolveraš htio ga je prisiliti da se preda i da tako dokaže da je on brži. Tvoj otac je postao revolverašem naprosto da se održi na životu.

— Moja majka je umrla.

— Peattler mi je to pisao.

— Ovaj grad je kriv za njezinu smrt. Ovaj grad ima na savjesti moju majku i mog oca. Siguran sam da je general Houston bio uvjeren u njegovu nevinost, jer kao general armije ne bi nikada imenovao svojim nasljednikom sina jednog konjokradice.

— To će ti malo pomoći. Mnogi su bili uvjereni u nedužnost tvoga oca! I general Houston, ali to ti ništa ne pomaže. Nitko nije mogao dokučiti što se krije iza kulisa.

— Ja ću to pronaći!

— Ostavi to na miru, mlađiću moj. Prodaj ranč! Znam jednog bogataša koji će ga vrlo rado kupiti.

— Moram to istražiti, obećao sam majci.

John Setter je zašutio. Osjećao se da neće uspjeti nagovoriti Millera da odustane. Sjetio se kako je stari Miller došao sa svojom ženom čak iz Njemačke i kako mu je pričao da su ljudi ondje željezne volje i tvrde glave.

— Dobro — promumlja konačno. — Ovdje su svi dokumenti koji su ti potrebni kao

novom gospodaru ranča Sternenbanner. U jutro rano unijet ću tvoje ime u zemljišne knjige, a tebi ću poslati izvod. Po testamentu, ti si jedini vlasnik ranča. Ranč nije zadužen. I nakon smrti generala donosio je dobit u uzgoju goveda i konja. Na ranču se u ovom času nalazi stotinu konja i krdo od sedam stotina goveda, te gospodarski alat i kola. O stoci se brine momčad od šestero kauboja i jednog predradnika koji je preuzeo svu brigu o ranču nakon generalove smrti. Za njih je određena izvjesna svota novca koja je za sad u banci, a osim toga u Western-banci ima i šesnaest tisuća dolara koji su također tvoji. Naći ćeš u papirima bankovni izvod. Svi jahači na ranču su dobri i pouzdani momci. Predradnik Will Sleter bio je nekada narednik u generalovoj vojsci. U slučaju da ga otpustiš, moraš mu isplatiti dvadeset tisuća dolara. Ako odluči da ostane i dalje na ranču, ta isplata otpada. Sleter se zaista razumije u goveda i konje. Na tvom mjestu bih ga zadržao, isto kao i kauboje. General je to uvijek naglašavao. Sleter je imao sve punomoći i nadam se da ćete se vas dvojica složiti.

— Zna li on da će ranč naslijediti sin German-Handa?

Setter je uzdahnuo.

— To je baš ono! Nitko živ, osim mene, ne zna da si ti nasljednik. Zna se jedino da sam

ja zastupnik ostavštine i da tražim nasljednika. Drugo ništa.

— Hm — promrsi Frank buleći u papire.

Setter mu tutne pod nos neki papir.

— Potpiši ovdje da si primio nasljedstvo i da se slažeš s uvjetima koji se odnose na predradnika.

Frank je potpisao ukočenom rukom.

— Tako. Sada si ti gospodar velikog ranča. Želim ti svako dobro, Frank! I ne zaboravi da je tvoj otac bio moj prijatelj.

— Zahvaljujem vam, gospodine Setteru.

Obojica su zatim izašla u dvorište. Ondje se upravo našla Ann sedlajući bjelaša. Sad je bila odjevena u svijetlo sivi kostim i lagane čizme za jahanje. Njezino lijepo lice bilo je zajapureno od užurbanosti. Kad ih je ugledala kako dolaze, krenu im u susret.

— Pokazat ću vam put, Milleru! Jahat ću s njim komad puta, tata — obrati se sada ocu. — Okrenut ću se na Snake Creeku.

Setter se smijao i odobravajući kimnuo glavom.

III

Ann Setter i Frank Miller jahali su jedan uz drugoga. Po gradu se već pročulo tko je došao i sad su iz svih kuća virila znatiželjna lica. Svi su htjeli vidjeti sina ozloglašenog German-Handa.

Ali on nije gledao ni lijevo, ni desno. Jahali su usporedo prema brežuljku izvan grada. Kad su se uspeli na njega, pucao im je pogled na dolinu. Bila je duga i široka. S desne strane vijugao je Snake Creek. Lagani povjetarac ih je osvježio. Sunce je već polako počelo zalaziti.

— To je vaš ranč — reče Ann ispruživši ruku prema dolini. Veliko krdo longhorna paslo je na travom bogatom pašnjaku, a malo dalje iza stijena na lijevoj strani, zapazio je konje.

Gledali su šutke tu sliku. Svatko je bio zabavljen svojim mislima. Vladala je tišina.

— Moram se vratiti — prekinu šutnju. — Podite uz potok, tako ćete najbrže doći do ranča.

Frank ju je uhvatio za ruku.

— Zahvaljujem vam na pratnji! Bilo je to lijepo s vaše strane. Nadam se da ćete vi i vaš otac ubrzo doći k meni u posjet. Volite konje?

Kimnula je, a zatim lagano pomilovala vrat svog bjelaša.

— Odakle to znate? — upita ga.

— Peattler mi je to odao. Bavim se uglavnom uzgojem konja. Volio bih kad biste češće dolaziti na ranč!

Frank se zagledao u njene oči. Svidala mu se sve više. Iznenada je osjetio snažnu naklonost prema toj djevojci, iako ju je poznavao tek nekoliko sati.

— Ne, pomisli, ne smije opterećivati tu djevojku. Mora joj se sklanjati s puta sve dok s imena svog oca ne skine mrlju.

— Nemojte se time opterećivati, Milleru — reče — kao da je čitala njegove misli. — Želim vam mnogo sreće! — Jednim pokretom okrenu konja i odjuri bez pozdrava.

Dugo je gledao za njom.

IV

Kad je ujahao u dvorište ranča, na prvi pogled je uočio da ovdje upravlja vješta ruka. Sve je bilo čisto i uredno, ali nije se mogao otresti usporedbe s vojničkim logorom.

Pred stepenicama glavne kuće stajao je gorostas širokih ramena. Nosio je raskopčani i izbljedjeli vojnički kaput, na kojem nije bilo nikakvih oznaka čina. Sumnjičavo je gledao Franka koji je upravo sjahao.

— Dobar dan — reče — ako se ne varam vi ste Will Sleter?

— Ne varate se, kauboju! Ako ste došli tražiti posao, došli ste uzalud i odmah se možete okrenuti i otići odakle ste došli.

Nakon te govorancije sočno je pljunuo na zemlju.

Frank je i dalje stajao kraj svog konja. Pričekao je dok se div smirio, pa ga pogleda ozbiljno. Sleter je osjetio da se namjerio na nekoga, tko se neće moći samo tako otjerati.

— Rekao sam već da za vas nemam posla! A ni hrane za vas i vašeg konja, čovječe! Maknite mi se s očiju, uživam u sutonu i ne volim da mi pri tom netko smeta.

Posljednje riječi su zazvučale prilično oštro. Prijeteći je pogledao Franka Millera.

— Ja sam nasljednik generala Houstona, Sleteru. Nisam očekivao da ćete me dočekati tako neljubazno.

Ako je Frank pomislio da će se narednik poslije ovog što je sad čuo, iznenaditi ili pokazati ičim da ga se to dojmilo, grdno se prevario.

— Da skinem šešir pred vama? — upita prezrivo.

— Da — reče Frank hladno. Poznavao je tu vrstu ljudi. Znao je da takvi poštuju samo one koji su jači od njih.

Kad je nakon tog hladnog »da« Sleter prkosno podigao glavu, prišao mu je Frank i brzom kretnjom bacio šešir na zemlju.

Ovaj najprije nije ni trepnuo. A onda su mu se vodenkastoplave oči suzile. Progutao je pljuvačku te se silovito bacio naprijed.

Frank je to očekivao. Odmaknuo se korak i šake ispružio pred sebe. Sleter je naletio glavom pravo na njih. Složio se u prašinu. A onda je zaista počelo!

Dohvatio je Franka tako snažno da su obojica pala i stala se kotrljati po prašini.

Zaustavili su se ispred ostave za alat. Frank je bio gore. Upravo kad je predradnika htio šakom pogoditi u bradu, osjetio je kako leti zrakom. Ledima je udario u ostavu. Pred očima mu se zacrnilo, a to je div iskoristio. Šakama ga je počeo obrađivati. Frank je znao da je ova borba veliki ispit. Naglo se ispravio i počeo braniti posljednjom snagom. Iznenada je pao na koljena. Rukama je obuhvatio Sleterova koljena, a glavu mu zabio u trbuh.

Sleter se složio preko njega. Frank ga je uhvatio i bacio na leđa, a onda je krenuo u akciju. Kad se Frank s mukom osovio na noge, Sleter se više nije micao. Frank je prošao kraj četvorice iznenađenih kauboja prema bačvi vode koja je stajala kraj staje. Zaronio je glavu u nju. Isprva je prašinu iz ustiju i lica. Kad se osvježio, krenuo je prema kaubojima koji su još stajali, ne znajući što da počnu, toliko su bili iznenađeni.

Frank je zastao pred jednim koji je polako primicao ruku revolveru. Skinuo mu je šešir s glave i krenuo s njime ponovno prema bačvi s vodom. Napunio je šešir i pažljivo istresao vodu na Sleterovo lice. Isprao mu je prljavštinu, a zatim ga stao dozivati imenom.

Četvorica kauboja su stajali i buljili u njih. Protivnik njihova prijatelja čudno se pona-

šao. Slutili su da je pošten i častan čovjek. Kauboj kojem je uzeo šešir, maknuo je ruke s revolvera.

Potrajalo je nekoliko minuta dok predradnik nije bio u stanju otvoriti oči. S mukom se osovio na noge. Obješenih ramena zagledao se u Franka Millera. Pogled mu je odavao priznanje i poštovanje. Sleter je bio dovoljno pošten da prizna poraz i da prihvati snagu protivnika. Okrenuo se momcima koji su stajali i čekali što će se dogoditi.

— Ovo je vaš novi rančer, momci — reče promuklo. — Priviknite se na njegov izgled.

— Zatim se zagledao u Franka.

— Recite, kad želite da odem. Mogu već i danas. — Uvukao je glavu u široka ramena i gegajući se krenuo prema kući.

— Čekajte, predradniče!

Zastao je ne okrećući se.

— Čemu? Da mi još jednom bacite šešir u prašinu?

— Ne budite glupi, Sleteru! Pridite!

Prišao je, ali je izbjegavao pogledati Franka u oči. Stajao je uz ostale kauboje.

Frank je otkopčao džep na hlačama i odande izvukao mali komad papira. Tutnuo ga je Sleteru pod nos.

Sleter ga je pogledao, a onda je pogledao Franka.

— Vjerovao sam vam i bez toga!

Ali onda se ipak zainteresirao kad je vidio da Franki da-

lje drži taj papir pred njegovim nosom. Najprije je pogledao papir, pa Franka, pa opet papir, pa opet Franka.

— Istina je što piše, sleteru! Ja sam Frank Miller, sin German-Handa! — Pogledao je svakog kauboja posebno. U njihovim očima zamijetio je strah i nedoumicu. Ponovno je spremio papir u džep.

— Dobro, sad znate. Tko želi otići, neka dođe po plaću. General vas je, Sleteru, spomenuo u svojem testamentu. U slučaju da vam ja otkažem, dobivate dvadeset tisuća dolara kao otpremninu. Za jedan sat mi možete reći da li želite da vam otkažem!

Tada se okrenu i požuri prema vrancu koji je još stajao pred glavnom kućom.

Na taj način je Frank Miller preuzeo nasljedstvo generala armije, Houstona. Po cijelom tijelu je osjećao kako je tvrdo i naporno započeo novo poglavlje u životu. Polako se stepenicama uspinjao u glavnu kuću.

Sklokao se na sofu i odmah zaspao. No probudio se već nakon pola sata. Pred njim je stajao Will Sleter, a iza njega četvorica kauboja.

Frank Miller je skinuo noge sa sofe kad ih je ugledao.

— Znači, donijeli ste odluku?

Kimnuli su i progovorili svi u jedan glas.

— Reci mu, Will!

— Hm, priča je zapravo, hm, vrlo jednostavna. Nas sedmo-

rica smo već godinama ovdje na Sternenbanneru jedna momčad. Konstanz Slawitzky došao k nama posljednji prije pet godina. Zovemo ga Koni Poljak je i ima ime koje se vrlo teško izgovara. Dakle, nas petorica, mi smo se sporazumjeli da bi za novog rančera bilo najbolje kad bi imao uigranu momčad. Zbog toga, a i zato što znamo da je stari general bio siguran da je vaš otac nedužan, eto mi smo... eto tako je to! Mišljenje generala bilo je uvijek i naše mišljenje. I zbog toga smo zaključili, da ... grom i pakao! Kladim se da ste ne razumjeli, rančeru!

— Dobro, Sleteru! Ali opet sam kažem da ćete dobiti dvadeset tisuća dolara kad vam otkažem, a to sam već i rekao! Sleter je razvukao u grimasu svoje razbijeno lice.

— Što će nekome toliko novaca, rančeru? Nikad u životu nisam imao više nego što mi je bilo potrebno! Konni, daj bocu. Mislim da će nakon svega što se desilo, dobra kapljica prijati.

Boca je krenula u krug. Frank je potegao prvi kao novi rančer, a za njim ostali.

— Dobro, momci. Ako želite ostati, rado ću vas zadržati. — Ponovno ih je pogledao.

— Sve će biti kao i do sada, ništa se ne mijenja — reče gledajući u Sletera. — Tko je kuhar?

Svi su pogledali u Konnija.

— Već pet godina se brinem ovdje o tavama i loncima. Obćajem vam da ću pripremiti najbolji odrezak i da kuham najbolji gulaš u ovom kraju. Pogledajte samo ove debele i tuste ispred vas! To je od moje kuhinje!

Sleter se počeo smijati.

— Ti si najbolji kuhar i nitko ti to ne osporava!

I Frank se smijao. — Dobro, Konni, ostajete šef kuhinje. Ne želim izgubiti najboljeg kuhara na svijetu!

Konni je bio tako oduševljen onim što je čuo da je od puke radosti zaboravio odvojiti bocu s usta dok mu je nisu oteli. Sad im se priključio i stariji kauboj koji se dogegao umorno u kuću na svojim krivim nogama.

— Ovo je najstariji član momčadi, Frank. Zove se Slim, Slim Jackson. Negdje u okolini ima prijateljicu koja se zove Mary i koju želi oženiti već godinama, ali s obzirom na to da je oženjen s nama, ne može biti u dva braka. Jaše kao mladac, a na revolveru je najbrži.

Nakon starog Jacksona, pojavio se Harry Wade.

— On je najmlađi od nas — nastavi Sleter — ali najbolji je u bacanju lasa.

— Ako želite pripitomiti divljeg konja, rančeru — nastavi ponovno Sleter — povedite sa sobom Rexa Leftera. On je stručnjak u pronalaženju divljih konja i hvatanju mustanga.

Rex Leter je ispio ostatak boce. Bio je to onizak, snažan momak s izrazito crnim očima. Velike srebrne ostruge bile su najupadljivije na njemu.

Will Sleter ih je pogledao. — Jim Patton je kod konja, a kod goveda je sada Jonny Johnson. Njega smo prije sedam godina izvukli iz rijeke kad je pao s broda. Nije znao plivati i skoro se udavio. Sad smo ga mi naučili. Pliva kao riba.

Frank Miller je zadovoljno kimnuo.

— Dobro, bit će sve kao i do sad. Konni će nam sada napraviti dobru večeru. Will, poćete sa mnom do stoke, a vi ostali pribavite sanduk viskija, ja plaćam!

Dok je Frank iz džepa izvlačio dolare, ljudi su zadovoljno brbljali i smijali se.

Kasnije su krenuli Will Sleter i Frank Mill u dolinu, prema konjima. Bio je sumrak.

Prvo su sreli Jima Pattona koji je upravo bio zabavljen paljenjem vatre za noćni logor. Jim je dobro primio vijest o novom vlasniku ali je ostao otvorenih usta kad je čuo da je to sin German-Handa. I on je znao priču o njemu. Odmah je pristao da ostane kad je čuo da su i ostali odlučili isto.

Isto tako je reagirao i Jonny Johnson. Na časak je pomislio da konačno ode u Louisianu, ali kad je čuo da svi drugi ostaju, predomislio se.

Već se smračilo, a oni su još bili na pašnjacima. Frank se ogledao.

— Setter mi je rekao da ima oko sedam stotina grla stoke, ali čini mi se da ih je više od tisuću.

Jonny Johnson se zagledao u krdo koje je paslo malo dalje.

— To je stoka s ranča Brunce!

— Kako? Zar je to njihov pašnjak?

Sleter je glasno uzdahnuo.

— Evo to je tako, rančeru. Već godinama Brunceovi tjeraju stoku na taj dio našeg pašnjaka. Branili smo se, ali za Bruncea jaše divlja momčad. Napali su nas i morali smo se povući. Već sam pomišljao da pronađemo još ljudi, ali Western-banka, u kojoj je naš račun, nikad nije pristala da nam da dolare za to. Što smo mogli učiniti, rančeru? S vremenom smo se navikli na to!

Bespomoćno je slegnuo ramenima.

Frank je bacio ostatak cigarete u vatru.

— U sedla, momci, otjerat ćemo ih natrag!

Jonny i Will Sleter su se pogledali i obješenjački namignuli jedan drugome. Na taj trenutak su dugo čekali. Suviše dugo, kako im se sada činilo. Već im je dugo što ljudi s ranča Brunce tjeraju goveda na njihove pašnjake. Ali bilo ih je premalo da im se suprotstave, ali sada je s time gotovo.

Novi rančer je uzeo uzde u svoje ruke i sada će stvari krenuti drugim tokom. Prava je svečanost krenuti na brbljave Brunceove ljude.

Prilazili su krdu. Vičući i proklinjući, pognali su stoku. Već se potpuno smračilo kad su otjerali i posljednju kravu. Okrenuli su konje u namjeri da odjašu.

— Hej, kaubojska strašila! — začu se odnekud. — Što vam pada na um! Ostajete ovdje da mi pomognete vratiti goveda tamo gdje su bila!

Njih trojica poginuli su se uz vratove svojih konja.

— Sretni smo što su kod kuće, tvorcu — viknu Jonny.

— Tebe ću ja! — odgovori jahač koji se pojavio odnekud u noći. Zašutio je kad je vidio da su trojica. Prišao im je posve blizu.

— Sletteru, što te je spopalo? Javit ću braći i napraviti će od tebe...

— Prestani, momče — upade mu u riječ Frank. Skinut ću te s konja i oderati ti kožu kako bi Brunceovi vidjeli što će im se dogoditi ako ponovno dotjeraju svoja goveda na svoju livadu. Reci im da se od danas na Sternenbanneru nalazi novi rančer.

Frank je okrenuo vranca i potjerao ga. Sletter i Johnson slijedili su njegov primjer.

Svitalo je. Sumaglica je zasilila horizont. Ubrzo je sunce prosulo svoje zlaćane zrake na zemlju i rijeku. Život je počeo u dolini.

Na zelenim pašnjacima uskomješala su se goveda. Konji su jurcali bez cilja i smisla, da bi konačno ipak krenuli prema obližnjem potoku. Kauboji su se lijeno protezali ispod svojih pokrivača. Netko je ustajao pjevajući, netko bi opet kleo što već mora ustati.

Na pašnjacima ranča Brunce sve se orilo od kletve i vike. Sinovi starog Bruncea već su izjahali tog jutra.

Na pašnjacima svog ranča glasno i grubo su budili zastale kauboje.

— Hej, vi pasji sinovi! Noću ločete, danju spavate! U sedla i za govedima!

Na uzvisini koja je stajala uz samu granicu sa susjednim imanjem stajao je kauboj. Na leđima je imao prebačen konjski pokrivač. Zbacio ga je kad je ugledao braću. Sad je jasno vidjelo da pod rukom drži sačmaricu. Ispljunuo je ostatak cigarete pred noge. Braća su zastala i upitno ga pogledala.

— Kako je? — upita Lane.

Kauboju se lice razvuklo u čudan osmijeh.

— Sve je mirno. Pojačali su straže kod krda. Dvojica su kod goveda, a dvojica kod konja.

Mike je pogledao najprije Lanea, a onda Joea.

— Neka računaju s nama! — reče prijeteći. — Dobro, Jeff! Vрати se na ranč. Sad nam nisi potreban.

Kauboј je zadovoljno kimnuo i odmah se poslušno okrenuo. Podigao je pokrivač sa tla, te ga ponovno prebacio preko ramena. Tek tada je krenuo prema svom konju koji je stajao skriven iza velikog grma.

Mike je bez riječi pognao konja. Braća su ga slijedila. Prošli su kraj uzvisine koja je bila točno na granici dvaju imanja, a koju u posljednju godinu dana uopće nisu poštovali.

Pred njima se pojavilo krdo goveda, oko sedam stotina grla. Sa strane su stajala dva osedlana konja. Kad su se približili, kauboјi su uzjahali.

Lane se nasmiješio.

— Starac i dječak!

Joe i Mike su kimnuli, ne rekavši ni riječi. Kauboјi su sad pognali svoje konje prema braći. Stali su pred njih bez riječi.

Braća Brunce zastali su kao na nevidljivu zapovijed. Mike je već htio započeti kavgu, ali Lane je stao ispred njega. Zato reče brzo:

— Idemo na ranč u posjet novom vlasniku!

— Idemo! — složi se Joe. — Red je da upoznamo svog novog susjeda i da mu zaželimo dobar dan.

Slim Jackson, koji je poznao braću, znao je što se podrazumijeva pod tim »dobar dan«. Potjerao je svog konja.

— Okrenite svoje konje! Još je prerano za posjet ako želite reći »dobar dan«.

— He, stari Slime, mi smo ranoranioci.

— Da, znam — prosikta stari — ali svejedno, vratite se odakle ste došli.

— Zar je bilo problema? — upita Mike nedužno.

— Izgleda da će ih biti! — promrmlja Slim Jackson. Učinilo mu se kao da je iza leđa začuo topot kopita. Kad se okrenuo, ugledao je Jonnyja i Rexa.

Zaustavili su se uz drugove s ranča.

— Hooo! Ta vi ste pojačali straže, osim toga, naoružani ste do zuba. Protiv koga će biti rat? — upita podrugljivo Mike.

Oči Rexa Leftera opasno su zasvjetlucale.

— S onim tko ga poželi.

— I s onim tko poželi i dalje tjerati svoju stoku na naše pašnjake — doda Harry Wade.

— Uvijek si imao otrovnu gubicu, Wade! Trebao sam ti je već davno zatvoriti — prosikta Joe Brunce.

Braći su se iznenada u rukama našli koltovi.

Šest revolverskih cijevi našlo se odjednom upereno u kauboје s ranča Sternenbanner. Slim Jackson koji je do sada bio najbrži, tiho je prokleo. Ipak je htio pokušati.

— Dalje preste od revolvera, Jackson! Što ti pada na um? Zar ne bi večeras htio uživati u zalasku sunca?

Slim je i dalje kleo.

— Požalit ćete to. Okrenite se i otidite bez traga!

Joe je gubio strpljenje.

— Maknite nam se s puta ili ću vas skinuti s konja!

S koltovima u rukama, potjerali su Brunceovi konje između kauboja s ranča Sternenbanner. U njima je kuhalo, ali bili su nemoćni. Morali su ih propustiti. Mračna lica, maknuli su se u stranu.

Braća su odjahala. Mike se glasno smijao. Nakon kratkog vremena, ponovno su stavili revolvere u korice.

— Štakori! — viknu Joe.

Četvorica kauboja s ranča Sternenbanner bijesno su gledali za njima.

— Pretpostavljam — reče Slim Jackson — da idu na ranč. Siguran sam da će zinuti od iznenađenja. — Svi su znali o čemu govori. Polako su krenuli za njima. Harry Wade je ostao kod goveda, a Rex Lifter se također vratio na svoje prijašnje mjesto.

Will Sleter je stajao pred glavnom kućom pušeci cigaretu kad su se pojavila trojica Brunceovih. Mike je dao znak tako da su dvojica odjahala svaki na jednu stranu dvorišta, dok je on stajao u sredini.

Sleter je dobro poznavao metode braće. Odmah mu je

bilo jasno da su došli sa zlim namjerama. Lako je to razaznao po načinu kako su ujahali u njihovo dvorište. Sleter je bacio cigaretu. Šešir je gurnuo na potiljak. Uspravio se, podbočivši ruke o bokove. Suprotno svojem običaju, ovog jutra bio je naoružan s dva kolta. Lijevi je bio obješen niže, mnogo niže nego inače. Smješkao se kad je Mike zaustavio pred njim konja i bezobrazno se počeo raspitivati za novog rančera.

— Bojim se da tvoj ton nije u redu, Mike! — odgovori Sleter.

— Začepi gubicu i pozovi novog rančera!

— Dobro, ali ako budeš s njim govorio na takav način, bojim se da će te potjerati iz dvorišta!

— Što se to događa? — upita netko s verande.

Trojica braće kao jedan pogledaše prema verandi. Blenuli su u lice Franka Millera.

— Miller! — prosikta Mike Brunce. Lice mu je poplavilo od bijesa. Stisnuo je oči da ne vidi visokog i vitkog čovjeka koji je stajao na verandi ležerno prekrivenih ruku na grudima.

Joe Brunce je skoro pao s konja kad je prepoznao čovjeka koji ga je jučer u gradu stropoštao u prašinu.

Lane se opasno smijuljio.

— Ho! — bilo je sve što je rekao. Jače je stisnuo jabuku sedla.

— Ako sam dobro čuo, željeli ste razgovarati s novim rančerom. To sam ja! Ako dolazite zbog krda kojeg smo sinoć otjerali s naše zemlje, nemam što reći. Ostaje ondje gdje i jest. Potrebni su mi svi pašnjaci na ranču!

Mike se podrugljivo nasmi-
jao pogledavši pri tom braću.
Obratio se Willu Sletteru.

— Vaš poslodavac je, znači, sin ozloglašenog konjokradice? Trebali biste pronaći novi posao. Dobro promislite što sam vam rekao! Potreban mi je dobar predradnik, Sletteru! Razmisli malo.

— Tako je — zamumlja Joe sa strane — sve vas uzimamo na platni spisak.

— Već smo odlučili, Mike! Baš nam se sviđa na ovom ranču, a sviđa nam se i naš poslodavac. Ako postane vruće na pašnjacima jednog dana, mi smo uz njega. Znajte to!

— Shvatit ćeš da si pogriješio, Sletteru — nije se dao smesti Mike. — Ni u kom slučaju ne bih jahao za sina konjokradice.

— Da li je moj otac bio konjokradica ili ne, uskoro će se saznati, a onda ćeš ponoviti to što si sad rekao i preda mnom skinuti šešir kad me sretnješ. A sad — odlazi!

Joe je postao nestrpljiv. Već je skoro izvukao revolver, kad ga opomenu brat Lane.

— Ostavi ga, Joe, pogledaj onoga gore!

Joe Brunce se okrenu i ugleda uperene četiri sačmarice u svoju glavu. Bili su tu Konni, Jim Patton, Slim i Johnny na stražnjoj strani dvorišta koji su dojahali za njima.

— Ruke u zrak! — poviče Konni — i okrenite se oko svoje osi. Ne želimo vas ovdje više nikada vidjeti. Ako biste se usudili doći na naše pašnjake, bit će gusto!

Brunceovima nije preostalo ništa drugo nego da okrenu konje i nestanu što prije.

Ispratio ih je podrugljivi smijeh kauboja s ranča Sternenbanner.

VI

Sunce je pržilo kad je Frank Miller krenuo u grad. Tamo je već svako dijete znalo tko je on. Osim toga, znalo se da je postao nasljednik starog generala, a pretpostavljalo se zbog čega je došao. Kad je ujahao u grad, bilo je poslijepodne. Grad je imao mnogo ušiju i očiju. Frank još nije ni stigao do javne staje, a već se u svakoj kući znalo da je u gradu.

I ovaj puta je starac otvorio vrata staje prije nego što je Frank stigao pokucati. I ovaj puta ga je dočekao dobrodošli-
com.

Frank je odmah krenuo prema svojem konju koji je tiho frktao.

Stari ga je dobro redio.

— Imaš vrašku sreću, Milleru. Vranac se već oporavio, treba mu još malo vremena, ali bit će sve dobro.

Frank je kimnuo.

— Vidim, stari, vidim!

Starac je gurnuo šešir dublje na potiljak.

— Ti si, znači, nasljednik starog generala! Grom i pakao! To je trebao doživjeti stari Miller.

— Da — odgovori Frank suho i plati starcu.

— Da, mladiću moj! Bila je to baš nesreća. I nemoj se s time pomiriti.

— Tako misliš, stari?

— Da, mislim! — Stari je sočno pljunuo. Pažljivo je gledao Frankovo lice. — Tvoj otac nije bio konjo radica.

Frank Miller se uznemirio. Hitro se okrenuo i zgrabio starog za ovratnik.

— Što ti znaš o svemu?

Stari se grleno nasmijao.

— Vidio sam kad su ga vješali, kad su mu omću nataknuli na vrat i pojterali konja ispod njega. Ti, koji su uzeli pravdu u svoje ruke i objesili nevinog čovjeka, pravi su ubojice.

— Pričaj! — izusti Miller blijed u licu. Pustio je starca da rukom obriše znoj koji mu je curkom curio s čela.

Stari se zamišljeno počeo po glavi, a onda sjede na sanduk u kutu.

— Dugo sam čekao taj dan, Milleru. Trebalo ti je proketo mnogo vremena da shvatiš što valja uraditi.

— Mi smo bili kompanjoni, tvoj otac i ja.

— Pričaj!

— Htjeli smo osnovati ranč s konjima. Ali u ovoj zemlji čovjek naide na vraški mnogo poteškoća i na jednoj takvoj se sve slomilo. — Nakašljao se prije nego je nastavio.

— Vratili smo se izmučeni i iscrpljeni, baš kao i ti jučer. Lovili smo divlje konje! Radili smo to godinama i skupljali novac da jednog dana ostvarimo naš cilj — vlastito imanje za uzgoj konja. General Houston bio je naš nakupac. Uvijek je kupovao sve što smo dotjerali, jer je snabdijevao armiju.

Zastao je. Nakon kraće stanke, opet je nastavio.

— Bilo je ljudi kojima je vraški smetalo, što se mi došljaci, tako su nas nazivali, bogatimo plodovima njihove zemlje. Jednog dana nam se posrećilo. Naišli smo na mnogo divljih mustanga. Nekoliko je pobjeglo kad smo ih tjerali u naš koral u brdima. U blizini je bila koliba u kojoj smo stanovali. Zato smo morali ponovno izjahati. Jedan nam je baš zadržavao briga, nikako ga nismo mogli uloviti. Tvoj otac se zainatio i nije ga želio pustiti. Lovili smo ga sve do mraka, a onda smo se vratili u kolibu.

Ali nju je u međuvremenu posjetio sam đavao. Konji su nestali, a koliba je gorjela. Sjahali smo hitro s konja u namjeri da iz goruće kolibe spasimo što se spasiti može, a onda su nas napali. Bili su to zakrabuljeni ljudi koji su nas prebili i odnijeli ostatak. Uzeli su nam sve, čak i naše konje na kojima smo dojahali. Bili smo siromašniji nego ikad prije. Starac je bio ogorčen i jadan kad je zašutio.

— Tako je bijeda postala naš treći partner. Otišli smo u grad. Odvjetnik John Setter bio je dobar prijatelj tvog oca. Dao mu je novac. Nitko nam u ovom gradu osim njega nije pružio pomoći. Sve se urotilo protiv nas. Od Houstona smo dobili druge konje, tako smo mogli početi ispočetka. Postali smo oprezni. Kad smo se jednog dana vratili u našu kolibu ranije nego inače, vidjeli smo kako neki jašač upravo uzjahuje u namjeri da pobjegne. Tvoj otac je zapucao i ustrijelio mu konja. Htjeli smo konačno vidjeti tko je to. Bili smo uvjereni da je jedan od bandita koji su nas prije kraćeg vremena napali. Bila je to prilika da konačno saznamo tko nam želi doći glave. Krenuli smo prema njemu, ali gad je izvuкао pušku i počeo pucati na nas. Sad smo pogotovo bili sigurni da imamo pred sobom pravog. Ustrijelili smo ga na mjestu. Bila je to velika greška.

Na večer slijedećeg dana čekao nas je pred kolibom šerif. Htio nas je uhapsiti, jer smo navodno iz čistog jala ustrijelili nekog lovca na konje. Da si, sinko, mogao vidjeti oca! Kako je udesio šerifa! Taj je ostao bez riječi. Bilo nam je jasno da to nije neka neorganizirana banda, koja nas je napala. Zaista smo imali neprijatelje, velike neprijatelje.

Stari je zašutio. S mukom se uspravio na noge.

— To je kostobolja, mali, kostobolja.

Lice Franka Millera bilo je zgrčeno i blijedo. Nijemo je gledao starca koji je ponovno nastavio priču.

— Stvari su se zaoštravale. Toliko su se pogoršale da smo mogli proći gradom samo s koltovima u rukama. Na početku je to sve veselilo tvog oca, ali s vremenom jedina prednost koju smo imali, bila je, da je on stjecajem okolnosti postao čuven kao revolveraš. Nazvali su ga German-Hand. Ime mu je postalo poznato u cijelom Kansasu. Iz svih dijelova zemlje stizale su protuhe i nazovimo revolveraši da se oprobaju s njim. Postalo je tako loše, da nam je šerif zabranio da uopće dolazimo u grad.

— Zašto se niste preselili u neko drugo mjesto?

— Često sam ga pokušavao uvjeriti u to, ali me nije slušao. Ako jednom počnemo bježati

— rekao je — nikad nećemo imati mira. Danas znam da je imao pravo. Zar si ikada sreo revolveraša koji je nakon seljavanja iz mjesta u mjesto negdje pustio korijenje?

Zastao je.

— Zato je tvoj otac ostao nepokolebljiv, ali počeo je mrziti ovaj kraj. Nije htio otići, nije se dao otjerati. Htio je svima pokazati da će do zadnjeg časa sjediti na konju. To je bila njegova najveća greška.

Starac je ponovno prekinuo. Sjećanja su ga preplavila.

— Ponestalo nam je brašna. Krenuo sam u grad usprkos zabrani. To je bio početak. Tako su me pretukli da sam bio zreo za liječnika. To je bilo jedino što je šerif učinio za mene. Tadašnji šerif se zvao Schmidt i nije imao ništa protiv nas, ali bio je nemoćan. Rulja se skupila kad su me ugledali i onda je počelo ludovanje. Sva sreća da me je šerif prije dopremio k liječniku koji me je zamotao od glave do pete, jer bih prošao kao tvoj otac. Četiri dana je bilo mirno. Ležao sam kod liječnika. Odjednom je počelo ludovanje na ulici. Liječnik me dovukao do prozora. Ugledao sam tvog oca, svezana za ruke i noge. Vukli su ga prema neosedlanom konju. Omča mu je već bila oko vrata. Ništa nisam mogao učiniti. Sve se odvijalo vraški brzo. Odjednom sam ga vidio kako visi.

Pljunuo je na pod i rukom obrisao usta. Nastavio je drhtećim glasom.

— Od tada, te čekam! Star sam čovjek, ali još mogu upotrebljavati kolt. Dužan sam mu to. Bio je moj partner!

— Zašto su ga objesili? Što je bilo sa stokom?

— Podvalili su mu, eto. Došli su u njegovu kolibu kad je bio u lovu. U koralu su našli ožigosane konje. Nosili su žig »C«, znak Brunce-ranča. Vrag zna tko ih je i kada dotjerao! Linčovali su tvog oca kao konjokradicu!

Mene su tih dana ostavljali na miru. Tek kad sam se oporavio, pozvali su me na sud. Sve je bilo veliko kazalište, sine. Među konjima koje su podvalili tvom ocu, bio je veliki kulaš, kojeg su tog dana još vidjeli na Brunceovom ranču. Na sreću, čovjek koji je to vidio, rekao je to i pred sudom, tako da sam izvukao živu glavu. Svi znaju da si ti ovdje i znaju razlog zbog kojeg si došao. Na tvojoj sam strani, sinko. — Stari pruži ruku Franku. — Ja sam Al Wacco. Zovi me samo Al.

— Dobro, Al. Prokletstvo! Bit će to skup račun!

— I neka bude. Drugo nisam ni očekivao od sina German-Handa.

Frank je krenuo prema vratima staje.

— Dodi ponovno sutra, ali tek kad se smrači. Nije dobro da nas prečesto vide zajedno.

Frank je obećao da će o tome voditi računa. Uzjahao je i krenuo dalje. Išao je u Blizzard-Inn, jer je znao da je vlasništvo Old Brida. Zapravo je i došao u grad da ga potraži. Nadao se da će od njega saznati to što je upravo čuo u staji. Možda je Old Brid znao nešto više od Al Wacca?

Frank je bio ldućio da naplati taj račun. Obećao je to na grobu svojoj majci, koja je oči isplakala zbog svega što je u životu doživjela. Trenutak odluke nije više bio daleko. Neka vjeruju da je došao u ovaj grad radi ranča Sternenbanner. Tako će lakše saznati tko su mu protivnici i tko je zakuhao ovu đavolsku igru. U ovom času još nije znao da će u opasnoj igri Al Wacco biti njegov najveći adut. Nije to znao kad je ulazio kroz pokretna vrata Blizzard-Inna.

Prostorija je bila zadimljena, stolovi zauzeti samo napola. Iako je vani sjalo sunce, bile su upaljene petrolejske lampe.

Iza tezge stajao je Old Brid. Obrisao je ruke o krpu. Kad ga je ugledao iz usta je izvadio cigaretu.

Frank se nasmija i krenu prema njemu. Nije obraćao pažnju na lica koja su se kao na zapovijed zapiljila u njega. Preko tezge pružio je ruku Old Bridu.

Snžno mu je protresao ruku.

– Došao si u ovaj grad deset godina prerano, Frank, ali dobrodošao.

– Za deset godina bi ranč Sternenbanner propao. Smatram da je vrijeme da ga preuzmem. – Rekao je to dovoljno glasno da ga svi čuju.

Old Brid je shvatio skriveno značenje, ali bio je oprezan i nije to dao naslutiti. Brzo se ogledao po prostoriji. Suviše dobro je znao da danas ima među svojim gostima mnogo sumnjivih tipova.

Bili su tu oni koji su dugo čekali na dolazak ovog čovjeka, ali se još nisu odavali.

Natočio je konjak i dodao ga Franku. U tom trenutku mu šapnu:

– Izbjegavaj moj salun. Spremaju ti psinu! – Old Brid se brzo uspravio.

Frank je uzeo čašu da otpije gutljaj, kad odjekne pucanj kolta s obližnjeg stola. Čaša u Frankovoj ruci se raspala. Ruka mu je ostala prazna, poprskana konjakom. Zabezeknuto se zagledao u ostatke u svojoj ruci. Pogledao je u ogledalo iza Old Brida, ali nije mogao otkriti strijelca. Zacijelo je samo spustio revolver, jer mogao je pucati samo sjedeći. Svi su gledali u njega.

– Daj mi drugi konjak – reče ledenim glasom Frank. Motrio je ogledalo, ali glavu nije podigao tako da je bilo teško uočiti da promatra prostoriju iza svojih leđa.

Old Brid se uznemirio. Htio je nešto reći, ali se predomislio i donio je novu čašu iz ormara.

Frank je ispružio ruku. Ali prije nego što je uspio uhvatiti čašu, ponovno je zagrmjelo. Čaša je odletjela, a konjak ga je opet poprskao.

Frank je obje ruke spustio niz bokove. Prepoznao je čovjeka u ogledalu. Točno je vidio kad je ustao, ispalio hitac, a zatim brzo sjeo.

Ljudi za stolovima su se počeli smijati Franku koji je bespomoćno stajao pred njima. tako mišljahu u prvi tren. Frank se odjednom okrenu i munjevito zapuca. S dva revolvera skinuo je šešir revolverašu s glave. Skočili su sa stolaca kao porženi. German-Hand je bio vraški brz, izgleda da je njegov sin naslijedio taj talent.

Čovjek koji je sjedio u sredini, prokleo je glasno, a zatim se ogledao za svojim izbušenim šeširom. Zvao se Freddy Garisson i jahao je za ranč Brunce. A za koji bi drugi? Dignuo je svoj stetson, uspravio se, te otro prašinu s njega. Ležerno ga je stavio na glavu, a onda se između stolova počeo približavati tezgi.

Svi su gledali u njegovu snažnu i široku priliku. Bio je odjeven poput ostalih kauboja, ali držanje mu je bilo drukčije. Prije bi se moglo reći da je palikuća nego kaubojski. Bilo je više nego očito zašto se upravo

sada našao u Blizzard-Innu. Zastao je na kraju tezge.

— Vraški brzo potežeš oružje, Milleru, baš kao i tvoj otac! — nasmijao se muklo. — Pazi da te to ne bi stajalo života. Brzina nije uvijek prednost za stokokradicu. — Garisson pogleda Old Brida.

— Natoči mu vode, Brid! Ne mogu podnijeti da sin konjokradice pije konjak kao svi ostali poštteni građani u ovom gradu. Natoči mu vodu, Brid!

Frank je suviše dobro znao da je odluka pala. Freddy Garisson je tako htio. Frank Miller je također znao da nema povratka, da ne može natrag.

— Daj mi čašu vode, Brid! — reče grlenim glasom. Jedva da ju je uhvatio, a već je sadržaj odletio u lice Freddyja Garissona. U Innu nije bilo gosta koji je ostao sjediti na svojem mjestu. Svi su htjeli biti svjedoci ovog sukoba.

U nemoćnom bijesu posegnu Garisson za koltom. Ali nije ga ni uspio izvući, kad se začu pucaj iz Millerovih korica. Kolt nije ni izvukao, već je pucao s boka. Garissonovo lice se izobličilo od bola. Ispustio je revolver na pod i prestrašeno se zagledao u ruku. Metak mu je raznio zglob. Nikad više neće povući revolver tom rukom.

Pokretna vrata saluna su se odjednom otvorila. Pojavio se na njima Joe Brunce praćen cijelom četom do zuba naoruža-

nih jahača. Davolski osmijeh titrao mu je na licu kad je jednim pogledom obuhvatio prostoriju. Zastao je u sredini saluna, a njegovi ljudi oko njega. Svaki je u rukama imao sačmaricu. I oni su se smijali Franku u lice, baš kao i njihov poslodavac.

— Hapsimo te, Milleru! Pred javnom stajom si ustrijelio šerifa Wehnera! — reče trijumfirajući.

Opasna tišina zavlada u salunu. Svi su napeto promatrali Franka Millera.

Zatim se polako okrenuo i pogledao Joea Bruncea.

— To je prljavi trik. To si dobro zamislio, Brunce. Skoro bolje nego kod mog oca kojeg je navodna krađa stajala života.

— Nazovi to kako hoćeš, Milleru, i onako ti ništa ne koristi. Ubio si Wehnera i zato ćeš platiti! — prosikta Brunce.

— Gdje ti je šerifska zvijezda, Brunce, po kojoj bih znao da si u službi zakona? Wehner je imao pomoćnika, on bi trebao preuzeti njegovo mjesto.

— Ne blefiraš loše, Milleru. Njegov pomoćnik leži kraj njega u prašini. Pretpostavljam, od tvojeg metka. Kome je inače, u ovom gradu stalo da onemogući zakon? Samo tebi! Zato smo osnovali porotu koju ja predvodim.

Frank Miller je znao da su za njega vrlo loši izgledi, jer

oni hoće njegov život. Sekundu je oklijevao ne znajući što valja učiniti, ali glava mu se odmah razbistrila. Nagon da preživi počeo je djelovati.

Duboko je udahnuo. Stisnuo je oči i razmišljao. A tada — išao je na sve ili ništa. Dvojica su se približavala s uperenim sačmaricama. Nitko načas nije gađao u njega. Skočio je s rasta i poletio preko tezge.

Odmah su zapucali. Sa svih strana letjelo je olovo prema tezgi, ali Frank je već nestao. Otkotrljao se prema kuhinjskim vratima koja su na sreću bila otvorena. Za njim se na pod bacio i Old Brid. Kad su ostali prišli da uhvate bjeGUNCA, ovaj je već nestao u kuhinji. Crni kuhari su razrogačili oči kad je Frank u kuhinji skočio na noge i izvukao oružje. Zapucao je kroz kuhinjska vrata u salun.

U salunu je zavladao kaos. Joe Brunce je urlao dijeleći zapovijedi koje, međutim, nitko nije izvršavao. Kao pomahnitali bacali su se preko tezge, ali su se brzo povlačili pred mecima iz Millerovih revolvra. Čovjek koji je držao omču u rukama želeći je nataknuti Franku oko vrata, pao je prvi. Jedan drugi je pokušao skočiti preko tezge ali nije uspio.

Joe Brunce je napokon zago-
spodario situacijom, jer su ljudi zastali neodlučno.

— Na stražnji izlaz. Dvojica prema konjima! — Njegove su oči ludački svjetlucale. Vitlao je revolverima, pokazujući ljudima pravac u kojem treba krenuti.

— Dobro pripazite na konje! — zaurla još jednom, a onda se okrenu prema kuhinjskim vratima kroz koja je već krenulo nekoliko njegovih ljudi. Bilo je mnogo onih koji su ga gonili. Neće im moći umaći.

Tada ugleda Old Brida!

Blijedog lica se uspravio na noge.

— Do đavola, Brid! — prosikta pun mržnje. — Znam da pod tezgom uvijek čuvaš kolt. Prokletstvo, zašto si pustio da pobjegne? Ti si bio u najpovoljnijem položaju. Zašto nisi pucao, Brid?

Old Brid je progutao pljuvačku. — Moj, ja... on, kolt nije bio napunjen.

Brunce je bijesno zašao za tezgu. Ugledao je nov kolt kalibra četrdeset i pet. Upravio ga je na Brida.

— Nije napunjen, znači mogu mirno povući otklonac.

Zaglušna detonacija prolomila se salunom. Old Brid je pao na pod. Bio je na mjestu mrtav. On, koji je uvijek znao toliko priča i događaja, sad je zašutio zauvijek.

— Neka te đavo odnese, Joe! — poviče netko s vrata.

S koltom koji se još pušio u ruci, Joe Brunce pogleda prkosno prema vratima. U nje-

govim očima bio je čudan sulud izraz kad je pogledao svog brata koji se neočekivano pojavio.

— Imaš prokleti nos, Mike! Sad će zaista završiti na vješalima.

— Što to znači? — ta ti si Brida ustrijelio...

— Tišina! — zaurla Joe gledajući u ljude oko sebe. — Recite mu! Recite mu da je onaj pasji sin ustrijelio Old Brida kad mu je htio presjeći put.

Freddy Garisson, kojem je Kay Buttler upravo premoćavao ruku, nisu vjerovali vlastitim ušima. Obojica su iznenađeno podigla glave. Nisu se usudili ni pomaknuti, samo su im oči letjele s jednog brata na drugog. Sudbina im je odredila da u ovom času daju lažnu izjavu i zato su od straha zanijemili. Ali ubrzo su se sabrali. Freddy Garisson je kimnuo, a zatim reče stranim grlenim glasom.

— Da, da, Mike! Ubio ga je kao psa.

— Ako vas dvojica kasnije budete rekli nešto drugo, đavo će vas odnijeti! — Pri tom ispusti pokretna vrata i krenu prema tezgi. — Onda, gdje je? Kako je mogao pobjeći?

Joe je konačno spremio kolt u korice. Ugrizao se za usnu.

Ledima se bacio preko tezge. Vrata od kuhinje su bila otvorena. To je bila sretna okolnost za njega.

Vani su odjednom zapucali. Galama i krikovi dopirali su u salun. Braća su se pogledala. Mike je glavom pokazao prema vratima. Joe je skočio preko tezge. Još jednom je pogledao svoga brata, a potom Garissona i Buttlera koji su još stajali na istom mjestu. Zatim je s revolverom u ruci uletio u kuhinju.

Buttler je glasno udahnuo prije nego što je počeo ponovo zamatati Garissonove rane.

— Valja napustiti ovaj posao. Ako ga ne uhvate, bit će gadno za nas. Bolje je da pođeš, jer oni ga neće uloviti. Ako ideš prema jugu, možemo biti partneri!

— Molim? — upita Garisson začuđeno. Pogledao je Kaya Buttlera ništa ne shvaćajući.

Buttler se bezobrazno nasmiја i prstom udari u čelo.

— Točno, imam ptičicu u glavi — reče suho. — Odlazim i to odmah! Ne misliš valjda da sam toliko glup da pokušam čorbu koju nam je zakuhao Joe Brunce! Ovaj posao mi već dugo zaudara. Bio sam prisutan kad su objesili njegova oca. Bila je to gadna stvar, Freddy. A sad se sve ponavlja, ne, ne, do viđenja. Ovaj puta bez mene!

— Ti misliš...

— Da, to mislim — protisnu Buttler. Istog trena krenu prema vratima.

Garisson je sumnjičavo gledao za njim. Pred njim na stolu

je ležao kolt. Baš kad je posegnuo za njim da ga gurne u košice, Buttler je stigao do vrata. Htio je ostvariti svoju nakanu i nestati iz ovog prokletog grada. Odlučio je da se ni po koju cijenu neće dati pokolebati.

Kad je Garisson iza njegovih leđa dohvatio oružje, pomisli da ga ovaj ne pušta da ode, da ga želi zadržati.

Međutim, bila je to zabluda.

Buttler je ustrijelio čovjeka koji je htio postati njegov partner.

Kad je u divljem kasu projahao pokraj posljednjih kuća u gradu, mislio je još samo na put kojim će otići što dalje od krvavog obračuna koji će se ubrzo ovdje dogoditi.

Kay Buttler je bio jedini koji ga je izbjegao.

VII

Frank Miller je, teško dišući, gledao u nebo. Čekao je noć. No još će potrajati dok se ne smrači. Držao je oba kolta u rukama. Ležao je na balkonu stare i trošne farmerske kuće koja je bila u neposrednoj blizini Blizzard-Inna i u Wichiti služilo kao pošta. Pretaživali su sve kuće i staje. Nije mogao zatomiti osmijeh kad je vidio kako dva bandita gledaju čak i u bunar, ne bi li ga otkrili u dubini.

Kad su sve pročešljali, skupili su se na jednom mjestu.

Vikali su i kleli kao divlji. Neki su vitlali puškama kao Indijanci u ratnom pohodu.

— Hajdemo, momci! — ogласi se nečiji glas. — Ne može više biti daleko. Uхватit ćemo ga, samo ne smijemo gubiti vrijeme!

Na ulici su opet odjeknuli pucnji. Malo je podigao glavu da vidi što se događa. Četvorica naoružanih muškaraca upravo je preko ulice dolazila prema poštanskoj zgradi. Prepoznao je krupni lik Mikea Bruncea, a malo dalje njegovog brata Joea.

Frank je znao što smjeraju. Htjeli su pretražiti poštansku zgradu. U zadnji čas je povukao glavu u zaklon. Obuzeo ga je strah. Mora nestati s tog balkona. Najbolje je da se vrati u dvorište i pokuša nestati u polju iza staja i kuća. Ali kako?

Sad su se i ostali počeli priklučivati Mikeu i Joeu. Prišla su im trojica ili četvorica, Frank nije mogao točno vidjeti. Samo je čuo njihove brze korake. Svi su ušli u kuću, svi osim Joea Bruncea.

Zastao je u sjeni jednog drveta promatrajući prozore na katu. Na kući su zazvečala razbijena stakla i provaljena vrata. Trčali su po stepenicama preskačući ih po dvije. Frank se nalazio na prvom katu. Znao je da mora nešto poduzeti ako želi pobjeći svojim krvnicima.

Oprezno je pogledao preko ograde. Ugledao je Joea kako vreba. Gledao je lijevo i desno. Lice mu se trzalo. Uхватила ga prava lovačka groznica. Kad je prijeko na kući starog Hanka Daniela zamijetio nečiju sjenu, sagnuo se uz drvo napeto promatrajući pročelje kuće.

Bila je to velika greška, jer je okrenuo leđa čovjeku kojega je vrebao! Imao je sreću što prema nepisanom zakonu ove zemlje častan čovjek ne puca drugome u leđa.

Joe Brunce je odjednom iza sebe začuo sumnjivi zvuk. Prekasno! Prokockao je svoju šansu!

— Baci oružje, Brunce! — začuo nečiji oštar glas.

Joe Brunce ga je bacio. Znao je da mu se iza leđa nalazi najopasniji strijelac grada koji neće gubiti vrijeme na prazne priče.

Tek kad je odbacio oružje, usudio se da oprezno pogleda preko ramena. Bio je bijesan i pun mržnje. Prekasno je shvatio da je nasjeo na najobičniji trik. Kad je odbacio oružje, Frank Miller je stajao još na balkonu. Tek kad se usudio potpuno okrenuti, skočio je na zemlju. Smješkajući se, podigao je Brunceovo oružje s tla. Joe bi ga smoždio da je mogao, ali bilo je prekasno, Frank je već trčao prema njemu.

— Hajde, trči prema staji!

Joe je zastao neodlučno, ali ubrzo je promijenio mišljenje

kad je osjetio pritisak revolverske cijevi u slabine.

Obojica su stigla do staje teško dišući.

— Dalje! — zapovijedi Frank. Prošli su kroz staju do njezinog stražnjeg izlaza koji je vodio u polje.

— Tako — reče Frank kad su zastali. — Mogao bih te ovdje ustrijeliti kao bijesnog psa, ali nisi naoružan. Osim toga, želim da propjevaš pred drugim ljudima. Vratit ćeš se istim putem. I to kroz staju sve do kuće. Da ti nije palo na pamet da vičeš prije nego što uđeš u kuću, jer ću te držati na nišanu.

Joe se olakšano osmijehnuo. Već se prestrašio da će biti ustrijeljen ovdje u staji kao prerijski pas. Sad se uvjerio da pred njim stoji ponosan i častan čovjek koji je naučen samo na fer borbu i koji ne zna iskoristiti svoju prednost.

— Ne ćeš nam pobjeći, Milleru! Nemaš konja. Nećeš daleko stići. Naš si kad-tad.

— Trči, štakoru! — zagrmi Frank. — Trči putem kojim smo došli, inače nemaš šanse da preživiš.

Joe nije čekao da mu se kaže dvaput. Odviše je bio svjestan opasnog svjetlucanja u Frankovim očima. Nije bio baš siguran da ga neće stići metak u leđa.

Frank se naslonio na staju s oružjem u rukama. Kad je Joe stigao na petnaestak metara do kuće, počeo je bježati.

Nije pretrčao ni dvadesetak metara, kad se hitro bacio na tlo. Dva jahača dolazila su prema gradu. Ali Frank skoči ponovno na noge i zaviče koliko mu je to snaga dozvoljavala. To je bio Al Wacco koji je kraj sebe vodio još jednog konja. Ovaj je odmah reagirao i zastao. Frank je potrčao prema slobodnom konju. Starac mu dobaci vodice.

— Odjaši u brda. Doći ću sutra k tebi!

Stari je istog časa okrenuo svog kulaša i pognao ga odakle je došao.

Frank je jedan tren gledao za njim, a kad mu je nestao iz vida potjerao je svog konja. Bilo je i vrijeme, jer su se prvi jahači već pojavili iza pošte.

Stari mu je doveo vranca kojeg je već ranije jahao. Bio je to pravi indijanski konj kojeg je Al Wacco jako hvalio. Imat će priliku da pokaže koliko zaista vrijedi. Frank je potjerao konja u oštrom galopu prema preriji. Veselo je kriknuo, jer je sada znao da će pobjeći svojim progoniteljima.

Sumrak se počeo spuštati. Na istoku su se već nazirale prve zvijezde.

Otresao se svojih progonitelja još u preriji. Prije nego što se posve smračilo promijenio je pravac te krenuo prema svom ranču. Vidio je da za njim još uvijek jašu dvojica. Ponovno je okrenuo prema brdima.

Kad je dospio na stjenovito tlo, zaustavi se i oslušnu. Ništa se nije čulo. Sjahao je i kožnatim krpama obavio konju kopita. Krenuo je zatim u planine. Kožnate krpe na konjskim kopitima zatomljivale su zvuk. Nečujno su se kretali kroz noć. Ponovno je izbio na preriju. Odlučio je da na svojim pašnjacima potraži nekoliko svojih kauboja i obavijesti ih o situaciji.

Stigao je do Creeka, koji se spuštao iz planine i na tom mjestu dijelio ranč Sternenbanner od ranča Brunce. Zastao je načas da napoji konja.

Vranac je, međutim, napojivši se, počeo strizati ušima i frktati. Bio je to znak iskusnom Franku da se neki konji nalaze u blizini. Nečujno je sjahao. Držeći vinčesterku u rukama, poveo ga je prema uzvisini. Odjednom je bio neugodno iznenađen.

— Ruke u vis! — ogласi se netko iz tame.

Frank se stresao, a onda se olakšano osmijehnuo. Prepoznao je glas koji ga je tako neugodno iznenadio.

— Harry Wade?

— He! — stiže kao odgovor.
— Odakle vi ovdje? Mislio sam da ste u gradu ili na ranču. Čuo sam konja i pomislio da je netko od Brunceovih ljudi.

— Oni nisu ovdje, ali budi tih, jer se može netko pojaviti. A onda bi mogao početi rat. Jesi li sam kod konja?

— Da — odgovori mladić. — I kod goveda je ove noći samo jedan čovjek. Leter je na straži. Sleter je mislio da je to dovoljno i da će ujutro opet pojačati straže. Johnson će me zamijeniti za jedan sat.

— Zatvori koral i otidi do Letera. Ove noći nije dobro da je sam na straži.

— Zar ćete konje ostaviti same? Već cijeli dan čekam da se pojavi netko od Brunceovih ljudi. Ali Sleter misli drukčije.

— Otidi do Letera. Konjima se neće ništa dogoditi. Ako odlutaju, lako ćemo ih vratiti natrag. Važnije je da čuvamo goveda. Na pašnjaku su i lako ih je natjerati u stampedo. Idem sada na ranč i poslat ću dva čovjeka da čuvaju konje, ako...

— Ako već nije prekasno, pomisli Frank.

No mladić je shvatio, iako njegov poslodavac nije izrekao do kraja što se događalo u posljednjih nekoliko sati. Harry Wade je pojurio prema koralu. Odmaknuo je vrata korala i fućkajući je tjerao konje iz njega. Zatim je skočio u sedlo i odjurio prema govedima, kako mu je rekao Frank Miller. Naslonio se na vrat svog konja. Iz ruke nije ispuštao sačmaricu.

Frank je prišao svom vrancu. Odvezao mu je kožnate krpe s kopita, te pojurio prema ranču.

VIII

U isto vrijeme kad su se Frank Miller i Harry Wade sreli na pašnjaku, izišao je Jonny Johnson iz spavaonice na ranču Sternenbanner. Jasno je čuo topot kopita koji se približavao ranču.

— Sleteru, hej, Sleteru! Imat ćemo posjet! Pripremite oružje. Siguran sam da će nam trebati!

Momci su se užurbali. Konni, visoki Poljak kleo je kao kočijaš tražeći svoje čizme. Sleter je već opasavao pojas s municijom kad je Johnny uletio u spavaonicu.

— Jesi li poludio! — zaurla Jim Patton. — Ako netko hoće upasti ovamo, naletjet će na kišu olova. Zapali svjetlo da pronađem svoje stvari.

— Nikad nisi bio suviše uredan. Jednom ćete to stajati života. Svoj revolver moraš naći i u snu — promrmlja Slim.

— Brbljate kao babe! — prekinu ih Sleter. — Što se to vani događa, Jonny? Zašto...

Riječi su mu zamrle na usnama kad je čuo topot mnogobrojnih kopita što su se približavala dvorištu. Njištanje konja, vika i krici dopirali su kroz prozore u drvenu kuću u kojoj su bile spavaonice momaka. Jim Patton je u međuvremenu opasao svoj pojas s revolverima. Stajali su neodlučno u sobi i osluškivali.

Sleter je slegnuo ramenima, a onda je velikim koracima krenuo prema vratima.

— Idemo, momci, to su Brunceovi. Ako žele veselje, imat će ga.

Isuljali su se jedan za drugim. Svi! Ni jedan nije ostao unutra. Iza Sletera išao je Slim, a iza ovoga Konni pa Jim Patton.

Na dvorištu je bilo dvadesetak jahača. Brzo su jahali i konji su bili iznureni. Kad su ugleдали petoricu kauboja s ranča Sternenbanner kako izlaze iz brvnare, poravnali su se. Trojica Brunceovih sinova vratili su se u tom času od glavne kuće, te zaustavili konje točno ispred brvnare. Kauboji su stajali jedan uz drugog malo razmaknutih nogu, s rukama na opasaču. Bila su petorica protiv dvadesetorice koje su predvodili trojica Brunceovih sinova. Šanse su im bile male. Slim Jackson je razmišljao što li će sada biti s njima, ali odmah mu je palo na um da je jučer potpisao ugovor s đavolom. To su uradili i njegovi drugovi kad su odlučili da ostanu na Sternenbanneru. Ovaj posjet bio je dakle u vezi s Frankom Millerom, a taj se još nije vratio iz grada. Da ga ti prokleti Brunceovi nisu možda...

Slim Jackson se nije mogao osloboditi te misli.

— Gdje je on? Pričajte ili ćemo vam oderati kožu! — Joe Brunce dojahao je tih uz

momke postrojene ispred brvnare.

Will Sleter je pomislio na njihov posjet rano u jutro kad su otišli podvijenog repa.

— Jako si se promijenio od jutra, Joe — reče muklo. Je li to zbog mnogobrojnih iahača iza tvojih leđa? Zato si sada tako hrabar?

— Smoždit ću te, Sleteru! — kriknu bijesno. — Sabit ću te u prašinu, zajedno s onim konjokradicom! Previše ste se osilili. Taj Miller i ti! I svi ostali na ovom ušljivom ranču! Gdje je on?

— I ti umišljaš da bi se on skrivao pred tobom da je ovdje? Što ti zapravo hoćeš, Joe?

Ali ovaj nije odgovorio. Okrenuo se svojim pratiocima.

— S konja! Pretražite sve. Pronadite tog štakora!

Dvadesetak momaka je sjahalo i raštrkalo se po dvorištu.

— Stoj! — zagrmí glas Willa Slectera. — Neka se nitko ne usudi ući u naše zgrade. Brunce, nemaš nikakva prava pretraživati ovaj ranč! — Will Sleter je i suviše dobro znao da nema nikakve šanse protiv ove bande ovdje, ali nije mogao dozvoliti da ih ponižavaju i vrijeđaju na vlastitom ranču.

Brunceovi ljudi su stajali čekajući zapovijed. I Joe Brunce je sjahao, iza njega su stajala njegova braća Mike i Lane. Opet se Joe javio za riječ.

— Sleteru, zar ćeš ti spriječiti da ne pregledamo ovaj ranč i sve okrenemo naopake? — Smijao se široko pokazujući zube.

— Pokušat ću!

Mike Brunce je prišao bliže. Ruke je držao na opasaču, spreman da zapuca ili zaskoči ako treba.

— Kako ćeš to izvesti, Sleteru? — upita Mike. — Hoćeš li se pred njim baciti na koljena i moliti ga da to ne učini? Ali, znaš, moj brat ima tvrdo srce. Dakle, kako ćeš to izvesti?

— Zabranit ću mu to!

Joe Brunce se nasmijao.

— Ti ćeš mi to zabraniti? Ha, ha, ha! Mora da si ustao na krivu nogu, Sleteru! Jutros smo te opomenuli, sad je za to prekasno.

Will Sleter je znao da nije dovoljno hitar za Joea Bruncea koji je bio revolveraš. Ipak, htio se boriti jer je bio zadužen za red i zakon na ovom ranču.

Sleter je koraknuo unazad. Rukama je pokazao svojim drugovima da se odmaknu lijevo i desno od njega.

Joeovi pratioci odmaknuli su se od njega. Neki su se cerekali, a neki su bili vrlo ozbiljni. Znali su da je to ubojstvo, jer predradnik s ranča Sternanbanner nema nikakve šanse protiv Joea Bruncea.

— Brojit ću do tri — prekinu tišinu Mike Brunce — onda počnite!

Slim Jachson je bio najbrži na revolveru od ljudi s ranča Sternenbanner, baš kao što je Joe bio najbrži kod svojih. Nije više oklijevao. Podigao je ruke na prsa i istupio naprijed.

— Nećemo tako, Brunce — reče mirno. — Svatko od nas zna da je to neravnopravna borba. Will nije protivnik za tebe. Nema protiv tebe ni kakve šanse. Znaš to bolje od svih nas!

— On mi se suprotstavio i mogu zahtijevati da to ispravi.

— To bi bilo ubojstvo! — odgovori Slim. — Slažem se s onim što je rekao Will Sleter, Brunce. A sad izaberi protivnika!

Svi su pogledali Slima koji je stajao pred njima miran, visoko podignute glave, gledajući izazivača u oči. I Will ga je pogledao. Htio ga je nazvati budalom, ali ovaj mu je dao znak glavom da šuti.

Joe Brunce se nasmijao.

— Ti, dakle, misliš da si u prednosti, Slime?

— Da! — proškće stari — a tako je i poštenije. — Ti si najbrži od svojih ljudi, ja sam kod svojih.

Mike Brunce ih je pogledao.

— Ne zadržavajmo sesuviše dugo, Joe. Prihvati!

Ovaj je kimnuo sumnjičavo.

— Imaš ime koje nešto znači, Jacksone! Već sam seranije htio ogledati s tobom, ali mi se učinilo da si prestar. Kad se već sam nudiš, izvoli!

Slim Jackson je ispružio ruke. Vrebajući, zagledao se u Joea Bruncea. Čudio se da Joe Brunce uopće sudjeluje u tome. Hitno je ustanovio da među jahačima ima ljudi koji nisu s njihovog ranča. Zato je vjerovatno morao ostati fer da pred ljudima iz grada sačuva obraz. Iza Lanea Bruncea stajao je Sammy Hawkens, jedan od najdivljijih revolveraša u gradu, prijatelj Mikea Bruncea. On bi prešao istog časa kaubojima s ranča Sternenbanner ako bi borba bila nepoštena.

Will Sleter je dobro vidio kad je Joe odstupio unatrag, a i kako Mike Brunce odlazi malo u stranu.

— Brojit ću! — reče Mike Brunce.

Sletera je obuzeo bijes, jer mu je bilo jasno da ni Slim nema nikakve šanse protiv Joea Bruncea. On, Sleter, ipak je predradnik na ovom ranču i neće odstupiti samo zato što je postalo vraški vruće.

— Ja sam tvoj protivnik, Joe! Slime, van iz kruga! To je zapovijed. — Potrčao je i odgurnuo Slima u stranu, tako da je ovaj posrnuo.

U tom času odjeknu hitac i neka sjena preleti preko glave Joea Bruncea. Bio je to njegov šešir koji je kao nošen vjetrom, odletio na tlo.

— Brojim do tri! Ako do tad ne uzjašite, Joe Brunce će biti mrtav! — začu se jasno s druge strane dvorišta.

Brunceovi ljudi su zastali. Nije bilo ni jednog koji nije bio u zaklonu i oružjem u rukama. Bio je to izvrstan hitac koji je u mraku odnio Joeu Brunceu šešir s glave. Neki su već tog dana vidjeli nešto slično u salunu Old Brida. Jahač koji je stajao uz Sammmyja Hawkensa progunda:

— Miller! Prokletstvo, ta to je Frank Miller!

Sammy Hawkens odmaknuo je ruke s korica revolvera. Bilo mu je jasno da će strijelac s mjesta na kojem jest, lako skinuti glavu Joeu Brunceu. Doka-
zao je to pogotkom u šešir.

Dugački Poljak shvatio je prvi okolnost i izvuče svoj revolver iz korice.

— Van s oružjem, momci! — reče svojim drugovima! Sad ćemo mi odlučivati o daljnjim pravilima igre!

Ponovno je odjeknula detonacija. Ovaj puta odletio je u prašinu šešir Mikea Bruncea. Sad su i ostali kauboји sa Sternenbannera izvukli oružje. Konni je zaškripao zubima, podigao kolt i naciljao. Odletio je s glave šešir Lanea Bruncea.

— Hajde, uzjašite! — reče sada Konni. — Možda želite još ostati? Da vam sve šešire bacimo u prašinu? A ti Sammy Hawkens, samo ostani tamo gdje jesi. Ja nisam dobar strijelac, mogao bi mi revolver opaliti sam od sebe. — Tu je Konni pogriješio.

Sammy Hawkens nije bio nikakav plašljivi zec. Nikad nije progutao uvredu, a sada su samo čekali priliku da okolnosti okrenu u svoju korist. Čekali su znak. Sad ga je dao Sammy Hawkens! Hitac iz njegovog revolvera bio je znak za početak velikog sukoba. Metak iz njegovog revolvera usmrtio je Poljaka Konnija.

Sve se odvijalo vrlo hitro.

Loše je krenulo momčadi Willa Sletera. U početku je izgubio dva čovjeka, Poljaka Konnija i Jonnyja Johnsona koji se jednom htio vratiti u Louisianu.

Da bi imali bolji pregled i bolje mogli djelovati, povukli su se Sleter, Jackson i Jim Patton prema pročelju brvnare. U prvi čas imali su prednost, jer su se na vrijeme sklonili u sjenu.

Na tri metra iza njih, sjedio je na konju staroga Waccoa Frank Miller s vinčesterkom na ramenu. To su vidjeli tek kad je počela pucnjava i kad su se povlačili natraške prema brvnari.

Slim Jackson je leđima pritisnuo vrata brvnare i ostao s oružjem u rukama na pragu, a Sleter i Jim Patton nestali su iza pročelja.

Odjednom je ugledao Joea Bruncea kako se šulja. Zapucalo se. Slim je počeo pucati iz obadva revolvera prema mjestu gdje je bio Joe Brunce. Da li ga je pogodio, nije znao.

Dvorište ranča ličilo je zakuhalom kotlu. Konji i ljudi trčali su s jednog mjesta na drugo. Konji su njištali od straha, a ljudi vikali i pucali.

Brunceovi ljudi su bili premoćni. Pucali su na sve. Osuli su olovom kauboje s ranča Sternenbanner.

Jim Patton pucao je iz oba revolvera široko otvorenih očiju. Gadao je tamo gdje je u tami vido da bljeska otvor nečijeg revolvera. Bio je bijesan kao bik u koralu, ali ništa mu nije koristilo. Morao se povlačiti korak po korak.

S njim su bili Sleter i Slim. Tada su ugledali Franka Millera koji je skočio sa svog vranca i pridružio im se. Kratko su se pozdravili i nastavili divlje pucati. Samo su s mukom izdržavali salvu protivnika. Njihovi protivnici su se organizirali, smirili konje i dogovarali kako da nastave.

— Moramo prema konjima
— poviče kroz pucnjavu Will Sleter.

Frank se složio. — Neka Jim Patton potrči i odveže tri konja. Moći ćemo ih toliko zadržati!

Sleter je viknuo Pattonu što da učini. Odmah je pojurio. Uskoro je stigao do staje. Dogovoren je zvižduk kao znak kad treba da krenu prema staji. Frank je zgrabio Sletera za ruku i glavom mu pokazao da potrči.

— Prema staji! — prošapta.
— Najprije ti i Jackson!

Gurnuo je predradnika s mjesta, jer ovaj nije htio ići prvi, a zatim i Jacksona. Dok su trčali, pucao je iz oba revolvera štiteći ih vatrom.

Ali samo je Will Sleter stigao na cilj. Slim je zastao na pol puta da bi dao vremena Franku predahnuti. To ga je stajalo života.

Kad je Sleter stigao do staje, zapucao je po dvorištu. Frank je to iskoristio i skočio. Ledima se probijao do staje pucajući.

Brunceovi su ljudi pojačali napad. Frank je odmah shvatio da su se podijelili i da moraju brzo nestati ako žele odavde iznijeti živu glavu. Ponovno je gurnuo Willa Sletera da krene. Kolton je izborio put svome predradniku do staje s konjima, a tada se okrenu, zapuca još jednom i potrči. Kad je već savladao pola puta do staje s konjima, ugleda svog vranca kako stoji tamo gdje ga je ostavio.

Zviždući krene mu u susret dugim skokovima. Zatakao je putem koltove u korice i skočio u sedlo. Pojurio je prema stražnjem izlazu iz staje. Pucali su na njega iz daleka.

Revolveri su mu bili prazni. Nije htio gubiti vrijeme da ih napuni nego je iz navlake na sedlu izvukao vinčesterku. Zapucao je, a onda uletio u staju.

Jim Patton i Sleter sjedili su na neosedlanim konjima. Nisu imali vremena da ih osedlaju.

Kad je Frank vidio da su spremni, viknu:

— Idemo! Neka ih davo odnese!

Propustio je Slettera i Pattona i još jednom pogledao ranč, a zatim je pojurio za njima. Iza sebe je čuo vikanje i proklinjanje Brunceovih ljudi. Olabavio je vranfu vodice i pustio ga juriti koliko ga noge nose.

Brunceovi su ih slijedili. Na čelu je jahao Joe Brunce. Lice mu je bilo izobličeno od mržnje i bijesa. Stalno je zabijao ostruge u trbuh svoga konja. Iza njega je jahao Lane. Htio ih se dočepati po svaku cijenu. U prašini dvorišta ostali su nepomično ležati Mike Brunce i Sammy Hawkens.

Sammy Hawkens započeo je sve ovo, da bi na kraju prvi izgubio život. Predradnik s imanja zapucao je odmah u njegovom pravcu kad je pao drugi Poljak, a Mike Brunce dobio je ta metak namijenjen bratu Joeu. Poslao mu ga je umirući Jonny Johnson.

Bilo je vraški vruće te noći na Sternenbanneru. Smrt je pobrala bogatu žetvu.

IX

Frank Miller, Will Sletter i Jim Patton jahali su u galopu prerijom. Visoka trava zatumljavala je topot konja. Jurili su skoro nečujno.

Samo su se načas zadržali kod goveda, tek toliko da pokupe sa sobom Harryja Wadea

i Rexa Leftera. Nastavili su nesmanjenim tempom prema planini. Milje su ostajale za njima. Ubrzo su stigli do Snake-Creeka. Jahali su u koloni po jedan. Nagnali su konje u hladnu vodu, a onda krenuli uzvodno prema planini. Voda je konjima dosezala samo do koljena, ali korito je bilo kameno, tako da su morali smanjiti tempo.

Frank Miller je jahao na začelju. U jednom času je sjahao. Kleknuo je i pritisnuo uho na zemlju. Drhtala je od konja koji su u ubitačnom tempu jurili za njima. Bili su im za petama. Brzo je uzjahao i potjerao konja natrag u potok. Vranac starog Al Waccoa bio je brz i izdržljiv konj.

Ubrzo je sustigao svoja četiri kauboja. I dalje su jahali jedan za drugim. Predradnik je bio na čelu. Frank posljednji. Jahali su tako sve do ponoći koritom potoka. Vrlo često su im se velike gromade kamenja našle na putu. Tada bi sjahali i povelili konje za uzicu. Po dvojica bi stajala sa strane s oružjem spremnim da zapucaju ako se desi nešto nepredviđeno.

Što su bili dublje u planini, to su teže napredovali. Vrlo često su morali preko mokrih stijena i ispod malih vodopada. Bili su mokri do kože. Bilo je to teško i naporno jahanje.

S njihove lijeve strane odvajao se od potoka kanjon koji je

vodio dublje u planinu. Will Sletter koji je najbolje poznavao taj predjel, potjerao je svog neosedlanog konja iz vode. Za njega je jahanje bilo naročito naporno, jer je cijelo vrijeme sjedio na golim konjskim leđima. Patton je osedlao svog konja kod goveda. Sletter je poveo konja još dublje u kanjon, a onda je sjahao. Slijedili su njegov primjer bez riječi. Bez ikakve zapovijedi, kao jedan izvukoše oružje i počеше ga sušiti a vlažne patrone zamjenjivati suhima. Harry Wade je prvi prekinuo tišinu.

— Hej, momci, bilo je to jahanje kroz pakao!

— Za tebe samo kroz predvorje pakla — odgovori Sletter umorno. — Na pravi pakao si zakasnio, sine. Tvoj revolver je suh. Vрати se do potoka i drži stražu. Možda ćemo uskoro imati nastavak pakla.

Wade je zatakao revolver u opasač i visoko podignutih ramena krenuo prema svom stražarskom mjestu.

Jim Patton je gledao za njim.

— Trebalo bi znati da je bilo vraški vruće u tom paklu, zemljaću — sa smiješkom će. — Zima mi je kao da sjedim na Sjevernom polu!

— Još je mlad. Nije nikad ni čuo za Sjeverni pol — doda Re Lfter. Htio je još nešto reći, ali bilo mu je tako hladno da je radije zašutio.

Frank Miller je svoje oružje osposobio za uporabu, zlu ne

trebalo. S obzirom na to da nije poznavao ovaj kraj, upita zabrinuto predradnika:

— Kamo dalje, Sletteru?

— Ovdje možemo pričekati ako nas još slijede. Kanjon vodi u široku dolinu iz koje možemo krenuti kamo hoćemo.

Sjetit će se toga ako su dovoljno pametni. Znaju da imamo znatnu prednost.

— Tako je — složi se Patton.

— Satima smo jahali, siguran sam da su se Brunceovi već davno vratili kući.

— Dobro, — Miller je s mukom potisnuo zijevanje. — Pričekajmo još malo. Ako se slučajno pojave, prisilit ćemo ih da se vrate. Kasnije ćemo pronaći neko bolje mjesto za logorovanje.

Sletter, Patton i Lfter su se složili s time. Zauzeli su dobra mjesta uz potok, tako da odmah vide ako netko dolazi.

Čekali su skoro jedan sat, ali ništa se nije čulo ni vidjelo.

Izgleda da su se Brunceovi ljudi vratili na ranč. Kad su malo odahnuli, dao im je Miller znak da ponovo uzjašu. Sletter je poveo malu grupu. Na začelju je opet jahao Frank. Prošli su kroz kanjon, te ušli u dugačku i usku udolinu. Ubrzo su opet skrenuli prema brdima. Neko vrijeme su jahali kroz pravi labirint stijena. Konačno je Will Sletter zaustavio kolonu.

Svi su slijedili njegov primjer i sjahali bez riječi. Frank Miller je bio zadovoljan. Njegov predradnik izabrao je dobro mjesto za odmor. Nalazilo se između dviju stijena, kao u kotlu. Drveće i nisko raslinje skrivalo je puteljak kojim su stigli, a s druge strane je tekao uski potocić, u kojem je bilo dovoljno vode za njih i njihove konje.

— Možemo pripaliti vatru i osušiti našu odjeću. Dugo smo jahali i ne trebamo se bojati da će nas lako otkriti. Dok je mrak, ne moramo se bojati, a kad svane, pritajit ćemo se — reče Sleter. Nabio je ruke u džepove i zamišljeno promatrao kako njegovi drugovi rasedlavaju konje. On to nije trebao obaviti. Bio je iscrpljen od jahanja bez sedla. Preostalo mu je jedino ili da odmah legne ili da preuzme stojeći prvu stražu. Odlučio se za stražarenje.

Ubrzo su zaplesali veseli plameni jezici. Premrzli i umorni ljudi stisnuli su se uz vatru da osuše odjeću. Ono malo namirnica koje su imali sa sobom, stavili su na hrpu. Jim Patton je na sreću u svojoj torbi imao sve što je trebalo za kuhanje kave.

Willa Sletera je ubrzo na straži zamijenio Rex Lifter. Sleter je po široko stao uz vatru i razodjenuo se. Zamotao se u Rexov konjski pokrivač, a svoju je odjeću stavio sušiti.

Tiho je prokleo i stenjući se nekako uspio spustiti na koljena, a zatim na bok. Harry Wade, koji je vodio brigu o vatri, šuteći mu je dodao čuturicu. Na svoju sreću, ubrzo je zaspao i tako se oslobodio bolova.

Kad su ujutro probudio, sunce je već bilo visoko. Harry Wade ih je sve probudio. On je bio posljednji na straži. Ustali su, na potoku su se umili i osvježili. Harry Wade se zatim vratio na svoje stražarsko mjesto. Vincesterku je položio preko koljena dok je lijevom rukom motao cigaretu. Sa svog mjesta mogao je dobro motriti kanjon kojim su se uspeli ovamo. Do njih nije bilo drugog puta. Tko god je krenuo u brda, mora proći ovuda.

Prije nego što je zapalio cigaretu, pogleda još jednom u daljinu. Stisnu oči i brzo baci šibicu. Na ulazu u kanjon opazi jahača. Izišao je iz brda i krenuo prema kanjonu. Za uzicu je vodio još nešto... Mazgu! Iako su još bili dosta daleko, Wade je točno uočio veliki tovar na leđima mazge. A onda se odnekud na suncu pojavio još jedan jahač. Obojica su jahali prema kanjonu.

Harry Wade je dao ugovoreni znak za uzbunu. Konjanici u kanjonu jahali su brzom galopu i svakim metrom bivali sve veći i veći.

Frank Miller se prvi stvori uz Harryja Wadea. Jahači su

već bili tako blizu, da je Frank bez muke vidio da je drugi jahač djevojka.

— O la, la, la! — zazviždi Harry. Obješenjački je pogledao Franka.

Frank je odmah znao tko im to dolazi u posjet. Brzo su jahali, ali su se stalno ogledavali. Svijetlosivi kostim za jahanje mogla je imati samo Ann Setter, a čovjek koji je na dugoj uzici vodio natovarenu mazgu, bio je Al Wacco!

Snažno je mahao rukama i Harry Wade ispali hitac da ih upozori da su uskoro na cilju. Al Wacco je mahnulo šeširom kad ih je ugledao. Frank Miller je skočio sa stijene i potrčao prema jahačima da ih dočeka. Harry Wade je slijedio njegov primjer, a za njim i ostali.

Kad su stari Al Wacco i djevojka sjahali, svi su zbunjeno promrmljali pozdrav. Bili su iznenađeni i pomalo zatečeni. Poznavali su kćer odvjetnika Settera, ali se nisu mogli sjetiti razloga zbog kojega bi Ann Setter išla u divljinu. Nisu se čudili Al Waccou, jer su znali da je nekada bio partner German-Handa i slutili su da je sada postao i partner njegova sina.

Frank je pomogao djevojci da sjaše. Srce mu je tuklo tako snažno, da se bojao da će ga ugušiti kad je vidio kako je pocrvenjela.

— Dobar dan — izusti muklo. — Nikad ne bih pomislio da biste Al Wacco i vi...

— Oh, — prekinu ga — čula sam da ste u nevolji i htjela sam vam pomoći. Al Wacco i ja slučajno smo se sreli u brdima. Zaključili smo da imamo iste namjere i tako sam mu se priključila.

— Tako je, sine — reče stari Wacco. — Ann Setter je čula da ste imali gadnu borbu s ljudima s Bruncea. Bojala se da ima ranjenih. U gradu se svašta priča. Očekivali smo da ćemo vas zateći u lošem stanju, ali kako vidim, svi stojite čvrsto na nogama.

Al Wacco se najprije ogleda, a onda dobro zagleda jednog po jednog.

— Gdje su ostali? Konni i Slim?

— Oni koji nisu ovdje, na žalost, nisu više živi — reče gorko Will Sleter.

Al Wacco se, šuteći zagledao u zemlju. No ubrzo se sabrao.

— Ponio sam sve što sam mislio da će vam trebati. Uzmite!

Doveli su mazgu bliže vatri. Harry Wade se ponovno vratio na svoje stražarsko mjesto.

X

Frank Miller i Ann Setter stajali su šuteći jedno uz drugo. Ubrzo im je prišao stari Al.

— Kako je? Sad ste petorica?

Frank kimnu.

— Da. Petica kako su oni prošli?

— Loše, sine moj. Ali još su snažni. Joe je preuzeo ured, a Lane je s momčadi zaposleo Sternenbanner i čeka da se vratiš... Kad se oporave, krenut će za vama u brda. Odlučili su da vas dokrajče. Mike Brunce i Sammy Hawkens su mrtvi. To je mala prednost za vas, bili su vraški brzi. Kako ste uspjeli umaknuti? Jahali su za vama, ali su izgubili tragove.

— Jahali smo uz potok Snake. Sleter nas je vodio.

— Bilo je to gadno putovanje, sine! — reče stari brzo. Njegov pogled prelazio je s čovjeka na čovjeka, a zatim na konje i potik iza njihovih leđa.

— Vidim po konjima da je to bilo gadno jahanje..

— Bilo bi dobro da ih ne sedlate prije zalaza sunca. Dodi, idemo k vatri. Imamo dovoljno vremena. Oho, netko već kuha kavu. Baš mi je potrebna, sine.

Namignuo je Ann Setter. — Sigurno sam da će i Ann dobro doći šalice kave. Bilo je to naporno jahanje za nju.

Al Wacco je uzeo kavu od Jima Pattona.

— Pobrini se za meso, da ljudi konačno nešto pojedu, a ja ću skuhati kavu.

Okrenu se zatim prema Franku koji je sjedio malo dalje s Ann i Willom.

— Dobro je da ste onemogućili Sammyja Hawkensa. Njegovi partneri će možda odustat i sad kad njega nema. Svi

su bili zajedno, jer je Sammy bio s njima, sad više nisam tako siguran. — Al Wacco je zašutio, jer je voda za kavu upravo zakipjela.

— Što je s Wehnerom? — upita Frank. To pitanje ga je mučilo cijelu noć.

Al Wacco nije odmah odgovorio, jer je upravo točio kavu Jimu Pattonu.

— Wehner je mrtav. Ni Randers neće biti šerif, kao što je uvijek želio. Ti si njihov navodni ubojica, oni to uglavnom tvrde, a u cijelom tom ušljivom gradu nema čovjeka koji bi se usudio reći suprotno. — Stari se lukavo nasmijao.

— Ja bih mogao, ali nisam u gradu nego ovdje s vama. — Opet se uozbiljio. — To su ti lijepo namjestili, sinko, ali opet ne dovoljno spretno. Uvijek sam na vrijeme njušio takve namještaljke i to me je često spašavalo. Osim toga pogriješili su što su me držali budalom i čudakom, najprije tada kad se događala ona stvar s tvojim ocem, a i sada s tobom. Sve sam vidio i mogu dokazati. Ali malo bi nam koristilo kad bih već sada sve rekao. Morao bih otići predstavniku zakona i reći sve što znam, a zakon u ovom gradu momentalno zastupa Joe Brunce. Za svoju optužbu dobio bih kuglu u glavu, jer bi jedino njemu odgovaralo da tvog jedinog svjedoka pošalje pod zemlju.

Al Wacco je zašutio i posegnuo za kavom. Zatim je uzeo slobodnu šalicu i dodao je Ann Setter.

— Popijte, dobro će vam doći.

Ann je pila vruću kavu s uživanjem. Naporan ih je put u brda iscrpio. Frank je sjedio kraj nje na kamenu. Podbočio je laktove na koljena i na dlanove položio bradu. Zamišljeno ju je promatrao. Prožeo ga je osjećaj duboke naklonosti, a srce mu je ponovno zakucalo malo brže. Njegov se pogled zatim zaustavi na starom Alu koji je upravo nastavio priču.

— Tek što si nestao iz moje staje, zaustavio se pred njom čovjek s kolima koja su vukle mazge. Ali ostao je tek toliko koliko je bilo potrebno da odahne. Kad se prašina slegla, počeli su urlati i vikati ljudi na ulici. Bili su to sve ljudi s ranča Brunce. Najglasniji je bio Joe. Pojavio se odjednom iz Miltonove trgovine, Svi su izvikivali tvoje ime. Nisam pravo ni shvatio što se događalo, kad sam ugledao na tlu Wehnera i pomoćnog šerifa, a nije bio ispaljen ni jedan hitac. Odjednom su se našli na rubu nogostupa i svi su vikali da si ih ti ustrijelio. Ušli su u staju da me prisile da posvjedočim da je istina ono što tvrde. Ali ja sam se brzo po lještovima popeo na sjenik, tako da me nisu pronašli. Tako je to bilo, sinko. Odmah sam znao da si u nevolji.

Osedlao sam dva konja kad su nestali iz moje staje. Sam davo je htio da se baš u pravi čas nadem iza Old Bridovog saluna, što je bilo i najbolje. Ujutro sam čuo da su također i Old Brida...

— Old Brida? — upita iznenađeno Frank.

Al Wacco je kimnuo.

— Da. I njega su pripisali na tvoj račun. Brid je pogoden nekoliko puta. Ne moraš brinuti. Mogu tvrditi što hoće, ali im ni jedan sudac u ovoj zemlji neće vjerovati, da bi čovjek koji je u nevolji, ispalio cijeli magazin u jednog jedinog protivnika, a upravo ga progoni dvanaest silnika. Osim toga, rečeno mi je da si pucao iz kuhinje, a Old Brid je ležao u salunu daleko od kuhinje. Nikada ne bi došao pod tvoju paljbu. Ha, prijatelju moj, put do pravde je težak i trnovit...

Frank je zanijemio. Bio je ogorčen i zdvojan. Imao je više problema nego što se usudio i pomisliti. Al Wacco je imao pravo, usprkos svemu teško je naći načina da obezvrijedi tvrdnje ljudi s ranča Brunce.

— Tko je to navodno vidio da sam ja ustrijelio Old Brida?

— Lane i Joe kažu da imaju dva svjedoka koja su to vidjela. Imaju samo dvojicu svjedoka, iako je u tom trenutku u salunu bilo više od deset ljudi. A jedan od svjedoka je mrtav, drugi je nestao. Rekli su mi da je odmaglio Pretpostavljam da

je shvatio kako ga ta vatra može i opeći pa je radije dao petama vjetra.

Frank Miller je ustao. Zamišljeno je pogledao niz kanjon, pa prema visokim planinskim vrhovima. Nije primijetio ništa do netaknute ljepote prirode. Grozničavo je razmišljao o svojim neprijateljima koji su se osilili u gradu, i kojima ne može ništa. Ali mora nešto učiniti, negdje postoji šansa.

Znao je da mora štošta riskirati. Ponovno se sjeti zakletve koju je dao na grobu svoje majke. Mislio je na svoga oca nedužno obješena, a i na kauboje koji su u ovom sukobu već izgubili živote. Mora nešto učiniti ako ne želi da sve bude uzalud.

Brunceovi su ga gadno udesili. Borili su se protiv njega svim sredstvima, napali prije nego što je i pomislio na akciju. Brunceovi, znači, imaju vraških razloga da ga unište. Djelovali su kao da su sigurni da on zna da su oni ubojice njegova oca. Sad je i Frank bio siguran u to. Imali su njegova oca na savjesti pa su se htjeli riješiti i njega.

Ustrijelili su šerifa i njegova pomoćnika, ustrijelili su i Old Brida, sve u ime zakona u Wichiti. Uzeli su zakon u svoje ruke točno prema planu kojeg su već ranije skovali. Ta spoznaja ga je dotukla. Potišteno je zurio u planinu. No njegovoj neodlučnosti došao je kraj. U

djeliću sekunde shvatio je da mora uzvratiti udarac ako želi oslabiti svoje neprijatelje.

Kad je sunce krenulo prema zapadu i nebo se zarumenilo, počeli su sedlati svoje konje.

Al Wacco, nekadašnji partner njegova oca, vodio je malu grupu. Iza njega je jahao predradnik ranča, Will Sleter, zatim je jahala djevojka, pa ostali momci. Frank je ponovno bio na začelju.

Polako se spuštala noć. Tišinu je samo remetio topot kopita. S vremena na vrijeme javila bi se poneka noćna ptica ili kojot.

Al Wacco, koji je sada potjerao konja malo brže, dobro je poznavao put. Bilo mu je hladno i htio se malo zagrijati. Dobro je otvorio oči, jer je znao da bi mogao naletjeti na Brunceove plaćenike. Znao je da će nastaviti lov na Franka i u brdima. Tko zna, možda su već i krenuli.

Frank se zagledao u nebo posuto zvijezdama. Na časak je, opijen svom tom ljepotom, zaboravio svoju nevolju. Ann Setter je osjećala slično. Potjerala je konja u stranu da bi došla do Franka. Pogledala ga je u oči, a onda su zajedno upravili pogled prema zvjezdanom nebu. Uhvatio ju je za ruku i stisnuo.

— Želim ti svu sreću na ovom svijetu, Frank — reče drhtećim glasom. Nazvala ga je, imenom. Bio je uzbuđen.

Nježno je odgovorio stiskom ruke, jer nije bio u stanju progovoriti. Riječi, uostalom, nisu ni bile potrebne. Bili su svjesni da se privlače od prvog susreta. Obuzela ih je radost zbog novog i dubokog osjećaja koji se rodio.

Al Wacco ih je, međutim, svojim hrapavim glasom vratio u stvarnost. Zaustavio je konja i pričekao ostale.

— Tamo je ranč — pokaže rukom prema dolini koja se pružala ispred njihovih nogu. — Što ćemo sada?

Ostali su prišli šuteći. Sjahali su kad i Wacco. Okružili su djevojku i Franka. Gledali su, čekajući što će odlučiti.

XI

Časak je vladala tišina. Frank ju ubrzo prekine muklim glasom:

— Rex, ti ćeš ostati ovdje s Ann. Mi ostali krećemo prema ranču. Ostavit ćemo konje malo dalje, a onda ćemo vidjeti. Ti ćeš Rex, s Ann ići za nama i paziti na konje koje ćemo ostaviti. Ako će biti opasno, Ann ostavi u zaklonu, a ti nam potjeraj konje u susret.

Rex Leter se htio suprotstaviti takvoj odluci, ali Al Wacco ga prekinu:

— Netko i to mora, Rex. Valja imati čovjeka koji će nam štititi leđa i biti u pripravnosti potjerati konje ako zatreba.

Bilo bi opasno kad bismo odjednom upali među njih. Znaš li možda koliko jahača jaše sa Laneom? Ne znaš, dabome! Bit će to vraški ples. I ti ćeš se morati uključiti kasnije.

Leter je sagnuo glavu. Vratio se konjima. Ann je još jednom uhvatila Franka za ruku.

— Odustani — zbog mene!

Nije mogao drukčije, morao ju je poljubiti. Zatvorenih očiju ponudila mu je usne na poljubac. Ostali su već krenuli. Još jednom joj je nježno prošaptao ime u uho, a tada i on krenu.

Frank je prošao kraj Letera koji je držao Anninog konja za vodice. Iza njega su jahali Leter, Jim Patton i mladi Wade. Waco je bio na čelu.

Jahali su preko pašnjaka Sternenbannera, ususret borbi za koju su znali da će biti teška.

U tami su se već ocrtavali obrisi zgrada u dvorištu. Zaustavili su konje i nečujno sjahali. Al Wacco je izvadio iz džepa remen i svezao konje. A onda krenuše.

Išli su jedan uz drugog s revolverima u rukama. Napetost je rasla. Zastali su kod stražnjih vrata staje. Prignuli su se i čekali. Osluškiivali su. Na dvorištu su se čuli nečiji glasovi, a zatim škripanje kamencića pod čizmama. Zatim je ponovno zavladala tišina.

Polako su se šuljali dalje uz zid staje. Stigli su do pročelja konjske staje odakle su imali

dobar pregled na dvorište. U glavnoj kući i u brvnari za momčad gorjelo je svjetlo. Frank se oprezno ogledao. Tražio je stražara. Ali ni na glavnom ulazu, niti pred glavnom kućom nije bilo nikoga. Osjećali su se sigurnim, pomisli Frank. Ali u istom trenu odskoči natrag, jer su se vrata na kući otvorila i široki trag svjetla prodro je u dvorište.

Lane Brunce je izišao na verandu i zagledao se u dvorište. Došetao je do ograde i na nju se podbočio. Stajao je na svjetlu, i to je bila njegova greška.

Frank se povukao u tamu tiho kao mačka. Njegovi prijatelji su se jače stisnuli uz zid staje. Oružje su uperili na Lanea.

Ovaj je prekasno spoznao svoju grešku. U njegovoj blizini odjekne jedan ljutit glas:

– Ruke u vis! Brunce!

Lane se trznuo. Htio je povući revolver, ali bio je suviše pametan da uradi još jednu grešku. Prepoznao je glas. Znao je da pripada čovjeku kojeg traže. Prokleo je tiho i odlučio da prička neku bolju priliku.

Muklo se nasmijao.

– Preračunao si se, German – reče ironično. – Konjokradico! List će se odmah okrenuti. Glupo od tebe što si došao na ranč. Ovog časa imaš prednost, ali to ti je posljednji potez.

– Vidjet ćemo – javi se Frank iz mraka. – Sidi! Hodaj tiho, a ruke stavi na šiju!

Ali Lane nije na to ni pomišljao. Podigao je, doduše ruke, ali ih je položio na ogradu verande. Bio je siguran da Frank neće pucati ako prije toga ne posegne za oružjem. To nikako nije htio, jer je znao da je lošiji, ali zato je imao drugih prednosti. Za njega je radilo vrijeme.

– Ako me želiš, Milleru, dodi po mene! Ali brzo! Vrijeme je protiv tebe, gori ti pod noktima. Dakle, dodi, ali po mogućnosti tiho!

Nasmijao mu se u lice. Okrenuo je glavu prema brvnari, odakle su upravo izlazila šestorica. Glasno su zijevali. Neki su kleli. Posljednji momak je otrčao natrag u kuću i pri tom ostavio otvorena vrata. Svjetlo je palo na taj dio dvorišta. Peticorica koja su ostala na dvorištu, čekala su da im se oči priviknu na tamu. Jedan od njih ugledao je Lanea na verandi.

– Što je Lane? Idemo li?

Lukav osmijeh pojavio se na njegovu licu. Pogledao je u tamu, onamo gdje je očekivao da se krije Frank Miller.

– Da, idemo odmah! Požurite! – viknu pobjedonosno.

– Dolazimo! – odgovori čovjek i viknu onima u spavaonici da požure.

Lane je zamumljao zadovoljno. Malo se okrenuo prema Franku.

— Tja, rekao sam ti da si pogriješio što si došao na ranč. Rekao sam ti da imaš premalo vremena. Sad je gotovo, nestani! To ti je jedina šansa!

S obzirom na to da Frank nije ništa odgovorio, Lane je postao sumnjičav. Oslušnuo je. Pokušavao je u mraku nešto raspoznati. Ali svjetlost svjetiljke iza njegovih leđa ga je zaslijepila. Nije se usudio maknuti s mjesta, jer nije znao da li je Miller još na istom mjestu i da li drži u njega upravljenu cijev revolvera. Nesigurno se naslonio na ogradu tražeći pogledom svoje kauboje. Oni su još stajali razgovarajući pred otvorenim vratima brvnare. Najradije bi im viknuo da se nalazi u nevolji, ali da bi to učinio, morao je točno znati gdje je Miller. Ugrizao se za usnu skoro do krvi. Odlučio je da ipak vikne:

— Hajde, požurite! Uskoro će početi...

Riječi su mu zapele u grlu. Upravo je vidio kako njegovi ljudi polako dižu ruke u zrak. Bio je suviše daleko, pa nije čuo kad im je predradnik Will Sleter ledeno viknuo: »Ruke u vis«. Samo je vidio kako njegovi ljudi pred nevidljivim neprijateljem bespomoćno dižu ruke iznad svojih glava.

Sve se riješilo vrlo brzo.

Al Wacco i mladi Harry Wade napravili su dobar posao. Otrčali su do brvnare kad su se na njoj otvorila vrata.

Kad je Lane Brunce po drugi put viknuo svojim ljudima da pridu, Al Wacco je prosiktao:

— Ruke u vis!

Stajali su pred njima neodlučno buljeći u zvijezde na nebu. Gledali su u Lanea Bruncea čudeći se zašto ne reagira. Ali sve se ubrzo razjasnilo kad su ugledali kako se netko penje stepenicama. Njihova nada u Lanea Bruncea, posljednja karta na koju su igrali, pala je u vodu. Upravo je podigao ruke iza šije jer čovjek koji je stajao pred njim, uperio je u njega kolt. Čovjek koji je stajao ispred Lanea Bruncea, nije bio nitko drugi nego Frank Miller! Čovjek koga su lovili bio je pred njima. Do večeras Lane Brunce ne bi za njegov život dao ni tri dolara. Ali to je bila šala koja sad postaje zbilja. Više se zapravo i nisu ni sjećali tko je započeo cijelu tu igru.

Možda Mac? Mac je bio njihov šesti čovjek koji se vratio po nešto u brvnaru i time uzbuđio svog predradnika Jima Waynea. Kada je izišao, prijatelji su se ponadali da još ipak imaju izgleda da se izvuku iz stupice. Ali Mac ih je strašno razočarao.

Mac je bio prijatelj Kaya Buttlera. Gotovo uvijek su imali isto mišljenje o svemu i to ih je povezivalo. A Kay Butler je upravo nestao iz ovog kraja. Mac je stalno mislio na njega i pomišljao je da napravi

isto. što i on. Kad je zalutao vrata iza sebe, ugledao je prijatelje kako stoje s rukama uzdignutim iznad glave. Znao je da očekuju od njega pomoć.

— Hej, ljudi, čini mi se da je batina promijenila vlasnika. A i Lane je izgleda u istoj kaši — doda Mac. Njegove su oči grozničavo procjenjivale situaciju.

— Odustanimo prijatelji — nastavi — upravo kao što je napravio moj prijatelj Kay Buttler i nestanimo odavde. Otidimo ako nas ovi ovdje puštaju.

— Odjašimo! — priključi se nečiji duboki glas. Svi su kimnuli sporazumni s tom idejom, svi osim Jima Waynea. On jedini je počeo kleti. Bio je njihov predradnik i morao je služiti kao primjer u svemu.

Will Sleter i Jim Patton štiti su leđa Franku Milleru koji je pred sobom gonio Lanea Bruncea. Stari Al Wacco i Harry Wade izašli su iza brvnafe i bez riječi otpasivali opasače s revolverima plaćenika s ranča Bruncea.

Kasnije su ujahali u dvorište djevojka i Rex Leter. Rex je bio naoružan sačmaricom, a Ann Setter koltom. Kad su zastavili konje u dvorištu, Harry Wade je istrčao pred njih.

— Čovječe — viknu ljutito — kako možeš djevojku dovesti u ovaj pakao ovdje? Trebalo bi te navući za uši zbog te gluposti.

— Ta svladali ste ih! — odgovori Leter. Skočio je spretno sa sedla. Harry Wade je požurio prihvatiti Ann.

— Tako je! — reče pobjedonosno Harry. — Imamo ih, sjede ondje na klupi. Samo udite i pogledajte ih!

Nasmijao se veselo, ali ubrzo je nestao, jer ga je Will Sleter poslao na stražu. Sa sačmaricom pod rukom, otrčao je na velika ulazna vrata ranča.

Izgleda da Lane Brunce i njegovi ljudi nisu bili jako iznenađeni kad su ugledali Ann Setter. Jedino su izbjegavali da je pogledaju u oči.

Ponovno je Mac dao do znanja da bi se najradije izvukao iz svega toga. Pružio je prema Franku Milleru svoje sputane ruke.

— Razreži mi ove konopce, German! Istog časa nestajem iz ove paklenske zemlje. Dajem ti riječ! S prljavom pričom koja ovdje traje već godinama i čija žrtva je postao tvoj otac, ne želim imati ništa. Lane će to potvrditi.

Ali Laneovo lice se zacrvnjelo od bijesa i mržnje.

— Ništa je neću potvrditi — prosikta — radije krepaj, kuka vice. Ti si obični prokleti štakor kojeg ću ugušiti vlastitim rukama. Možda još noćas!

Ali Mac se nije osjećao pobjeđenim. Smješкао se.

— Kako ćeš to sprovesti, Lane? — Pokazao je na Laneove svezane ruke.

— Mike te je trebao ostaviti u govnu u kojem si bio prošlog ljeta, umjesto što te je doveo ovamo!

— Ho, jesi li to čuo, Milleru? — viknu ljutito Mac. — Prokletstvo! Da li ste čuli to? Milleru, reci kad je umro tvoj otac?

Lane se ugrizao za usne. U bijesu je izlanuo i dao kauboju dokaz u ruke da Mac nije prije dvije godine sudjelovao u ubojstvu Millerovog oca, jer tek od prošlog ljeta jaše za Bruncea.

Nakon oklijevanja, Frank Miller mu je razrezao konope na rukama.

— Odlazi, Mac — reče ozbiljno — i nestani za uvijek iz ovog kraja. Ako prekršiš riječ, bit ćeš mrtav.

Mac se lukavo nasmijeshio. Istrljao je zglobove, a zatim pružio ruku Franku Milleru.

— U Teksasu me zovu Black Mac, jer sam jahao crnu kobilu. Da, ustrijelili su konja ispod mene kad su me tjerovali iz zemlje. Ali to je bila poštena stvar, bilo ih je previše. Gonili su me sve do granice ovog ranča. Ali moje ime još i danas nešto znači. Black Mac još nikada nije prekršio svoju riječ! — Zatim se okrenuo od Franka i pogledao svoje drugove koji su svezani sjedili na klupi.

— Jamčim za njih! Štoviše, dajem za njih ruku u vatru da neće prekršiti riječ koju će ti dati!

Pokazao je pri tom na četvoricu jahača s ranča Bruncea koji su sjedili između Lanea i Jima Waynea.

— To su obični kauboји. Već dugo vrebaju priliku da nestanu s Brunceova ranča. Pusti ih da odu, Frank! Imaš moju riječ, odjahat ćemo istog časa! Ničim nismo vezani uz Brunceove. Dobivali smo od njih plaću, to je sve!

— Odlazite! Ali oružje ostaje ovdje! — odlučio Frank. Will je šuteći rekao konopce kojim su im bile svezane ruke. Zatim je otišao do Harryja Wadea da mu kaže da ih pusti da prođu.

Ostali su već nestali, jedino je Black Mac zastao na pragu.

— Ako želiš ovu stvar istjerati na čistac, Milleru, moraš uhvatiti Joea i starog Bruncea. Jedino ćeš tako saznati zašto je obješen tvoj otac. Oni su ti koji ovdje miješaju i dijele karte. Ako njih ne onemogućiš, preostaje ti jedino da nestaneš zajedno s nama! — Muklo se nasmijao. Pogledao je prema Laneu.

— Moj prijatelj Kay Buttler trebao je svjedočiti da si ti ubio Old Brida, Milleru! Brunceovi su to htjeli. Ali odjahao je istog dana, jer mu se pružila prilika.

— Za to ću te ubiti! — zaurla Lane Brunce. — Gonit ću te tisućama milja. Zažalit ćeš zbog ovoga!

Ali Black Mac to više nije čuo. Snažno zalupio

vrata za sobom i nestao u noć. Ponovno zavlada tišina.

Petorica kauboja iskoristila su poklonjenu šansu. Nisu prešli tanku liniju koja ih je dijelila od zločina.

XII

Rumeno sunce okupalo je Sterueubanner. Krenuli su. Jahali su prema Wichiti.

Al Wacco je više čučao nego sjedio u sedlu. Jahao je za dušu svog prijatelja i partnera kojeg su objesili. Will Sleter, Rex Lifter i mladi Wade jahali su za svoje drugove koji su pali kao žrtve u ovom sukobu. Ann Setter je bila s njima radi Franka Millera.

Jim Patton je ostao na ranču da ga čuva.

Prešli su obronak koji ih je dijelio od grada. Uskoro su se približili prvim brvnarama na rubu grada. Stigli su do grada upravo u vrijeme kad se obično budi život u njemu, kad ulice oživljuju. Ovog jutra, međutim, sve je bilo mirno, kuće i ulice djelovale su kao da je grad izumro. Ni po čemu se nije moglo zaključiti da grad živi.

Možda je kišica, koja je upravo počinjala rominjati, zaustavljala život u Wichiti? Možda oblaci koji su se počeli skupljati na planinskim visovima ili vjetar koji je dolazio iz prerije?

Zaustavili su se pred kućom Johna Settera. Frank Miller je prvi sjahao i pomogao Ann da sjaše. Poveo ju je do verande očeve kuće. Na vratima ih je ozbiljna lica dočekao John Setter.

– Vraćam vam je gospodine Setter! – reče stisnutih usnica. U grudima mu je srce lupalo. Zagledao se Ann u oči.

– Vratit ću se po tebe uskoro – zauvijek!

Blijedog lica i stisnutih usana bez riječi je naslonila glavu na njegova široka prsa. Setter je kimnuo.

– Rado ću ti je dati! – Pazi na sebe! – Zakašljao je. – Očekuju vas. Saznali su da ste onemogućili Lanea. Sjede u šerifovu uredu.

Frank je samo kimnuo. Stisnuo je još jednom Ann ruku i okrenuo se. Teškim koracima prešao je ulicu, gdje je na drugoj strani stajao njegov konj.

Ann i John Setter vrlo dobro su znali da Frank mora svladati taj dio puta. Znali su da će tu stvar tjerati do kraja, dok ne pobijedi, ili ne izgubi zauvijek. Nije bio čovjek koji bi stao na pola puta. Gledali su za njim.

Kad je uzjahao još jednom ih je pogledao i mahnulo na pozdrav. Ann Setter je bila na rubu plača. Htjela je viknuti, zazvati ga i reći da ostane s njom, da sve ostavi i ostane, ali već su krenuli.

Ann je stajala uz svoga oca. Nije se micala s mjesta. Blago ju je gurnuo prema ulazu kuće.

XIII

Jahali su niz ulicu, posred kolnika. Djelovali su u sedlima vrlo ukočeno. Napeto su promatrali okolinu. Iznenada se odnekuda na ulici pojavio neki čovjek koji, kad ih ugleda, počne bježati pred njima. Ubrzo je nestao.

Sleter se nasmijao Harryju Wadeu.

— Opusti se, mladiću! Uskoro će nas dočekati kiša olova. Možeš mi vjerovati da će danas vrag odnijeti šalu. Joe Brunce će se pobrinuti za to.

— Brunce će sam kušati ono što zakuha! — prosikta mladić.

— Ako budem imao dobar položaj, past će s konja, htio ili ne htio.

Will Sleter se malo uspravio u sedlu. Rukom je brisao lice mokro od kiše. Oprezno je gledao oko sebe, jer su upravo jahali preko glavnog trga.

Kad su okrenuli u ulicu, ugledaše pred Blizzard-Innom Brunceove ljude. Joe, posljednji od trojice braće, koji je još bio živ, nije bio među njima!

— Sjašite! — zapovijedi Frank. Poslušali su i svezali konje za drvenu šipku ispred Western-banke koja je još bila zatvorena. Brzim koracima krenuli su prema Brunceovim ljudima. Od njih su bili uda-

ljeni još oko dvije stotine metara.

— Do đavola! — protisnu Al Wacco. — Razidimo se, inače ćemo zasmetati jedan drugome kad zagusti i olakšati im posao.

Složili su se šuteći. Rex Leter i Harry Wade odmaknuli su se lijevo, odnosno desno na nogostup. Will Sleter stao je uz rub kolnika na lijevoj strani. Frank je ostao u sredini, tik uz njega bio je Al Wacco.

Napredovali su korak po korak. Kišilo je. Bili su mokri i voda im se slijevala niz leđa, ali se nisu na to obazirali. Svu njihovu pažnju zaokupljali su ljudi ispred Blizzard-Inna koji je još prije nekoliko dana pripadao Old Bridu.

Brunceovim ljudima nije preostalo ništa drugo nego da stoje na kiši i čekaju. Uskoro će se sve okončati. Šerif ovoga grada i njegov pomoćnik su ubijeni. Kada pogine predstavnik zakona u nekom gradu, uvijek se najavljuje savezni šerif da istraži slučaj.

Brunceovim ljudima je počelo gorjeti pod petama! Sad im je i te kako postalo važno da Millera onemoguće što prije. Željeli su to uraditi prije nego što se pojavi savezni šerif. To je bio razlog zašto su ih već prošle noći htjeli tražiti u brdima. Stari Brunce je tako zapovijedio, i zato je Joe cijelu noć čekao da se pojavi Lane sa šestoricom jahača. Ali oni nisu

dolazili. Upravo kad je Joe zapovijedio svojim ljudima da se sprema na put, dojahao je kau-boj s ranča Brunce i rekao Joeu da je vidio kako Black Mac i njegovi drugovi nekamo odlaze. Osim toga, upozorili su ih da bježe iz stupice koja je postavljena Brunceovima.

Joe Brunce nije mogao vjerovati vlastitim ušima. Bijes i mržnja su ga obuzeli. Skoro je odjurio kao muha bez glave, ali stari Brunce ga je zaustavio i dao mu priliku da se ohladi.

Joe je odmah shvatio da ne mora odjahati da pronade svoje protivnike. Oni će sami doći k njemu. Zato su sada stajali pred Blizzard-Innom i smrknuta lica buljili u kišnu zavjesu kroz koju se Frank Miller sa svojim ljudima probijao prema njima. Joe Brunce je ostao u pozadini.

Al Wacco je hodao pokraj Franka. Podigao je nos pokušavajući odgonetnuti odakle puše vjetar. Bila je to njegova stara navika.

— Ima ih više od deset — reče Franku — a i vjetar je protiv nas. Neće se okrenuti.

Frank je kimnuo. Rukom je obrisao mokro lice. Znao je vrlo dobro da su neprijatelji u prednosti, jer im je vjetar puhaao u leđa, a njima je tjerao kapi kiše u oči i lice. Ali više nije bilo povratka.

Dijelilo ih je stotinjak metara, kad li Brunceovi ljudi započnu pucati. Prvi hici bili su

neprecizni, jer su ispaljeni iz daljine.

Kad se zapucalo, potegoše oružje ljudi s ranča Sternenbanner. Will Sleter je istog časa imao u rukama dva kolta. Pucnjevi su požnjeli i prvu žrtvu. Harry Wade, mladi kau-boj iz Sterrenbannera, stajao je raširenih nogu. Pucao je. Upravo njegova kugla pogodila je prvog od bandita iz Bruceove družine. Strah se uvukao u mladog Wadea. Bio je to prvi čovjek u njegovu životu u koga je pucao. Zbunjeno je protrljao oči. Htio se osloboditi slike čovjeka koji je kriknuo i pao na zemlju. Nije mu uspjelo, baš kao nikome prije njega. Skoro je pao na koljena. Odjednom mu je pozlilo, ali brzo se sabrao. Brunceovi ljudi su počeli vraški pucati. Harryjevo lice se okamenilo, ali njegov kažiprst ponovno se zgrčio oko obarača. Potisnuo je za tren spoznaju da je upravo ubio čovjeka. Krenuo je s prijateljima, jer se zakleo da će upravo on skinuti Joea Bruncea s konja. Zato je prestao razmišljati i nastavio je borbu.

Smrt je ušla u grad. Prozori i vrata na kućama su se zatvarali. Očajnička borba je počela. Pucalo se iz svih raspoloživih oružja. Willa Sletera i Rexa Letera prisilili su mecima da se povuku.

— Ha, to je najopasnija igra u kojoj sam u životu sudjelovao — reče Leter. — Pričat ću

svojim unucima o ovome. Počelo je zbog skidanja ljage s imena jednog obješenog čovjeka, a završit će sretno za njegovog sina i lijepu djevojku.

Will se nasmiješio. Bio je iznenađen govorom svog druga. Zabrinuto je pogledao prema Franku koji je isto tako kao i oni bio priklješten na drugoj strani sa starim Alom i mladim Wadeom. Brunceovi ljudi su pucali bez prestanka. Frankovi prijatelji su štedjeli municiju, jer nisu bili u poziciji pogodnoj da ugroze protivnike.

Kad su već pomislili da im je položaj bezizlazan, Rex Leter im je prokrčio put. Napunio je oba revolvera, pogledao lijevo i desno, te odlučio krenuti. Vidio je preko ceste Franka, Ala i mladog Harryja skoro priljepljene na zid. Nisu se usudili maknuti, jer bi ih inače pogodili hici. Čuo je predradnika kako kune. Prije nego je krenuo, osvrnuo se još jednom. Ugledao je Sleterovo bijesom iskrivljeno lice.

Odlučio je da se makne odavde. Udario je Slatera laktom u rebra.

— Pokazat ću im što znam, Slateru — viknu. — Pozdravi Germana i djevojku i reci im da im želim sreću, ako me gadovi pogode. Štiti me!

Will Slater nije pravo ni shvatio što se događa, a Rex Leter je već skočio na kolnik pucajući iz obadva revolvera. Stajao je široko raširenih

nogu i malo savijenih koljena. Vikao je pri tom:

— Naprijed Germane! Na njih! Uхватite ih!

Ispaljivao je hitac za hicem prema iznenađenim jahačima. Pogodio je nekoliko Brunceovih ljudi. Ali su i njega smrtno pogodili kad je ispalio posljednji hitac.

Žrtvovao se da bi spasio svoje drugove. Ukočeno su gledali u čovjeka koji je bio mrtav.

A onda kao da je nešto u njima puklo. Tek što je Leter ispalio posljednji hitac, skočili su iz svojih zaklona. Velikim koracima probijali su se naprijed.

Will Sleter zastao je kraj svoga mrtvog prijatelja. Ne tražeći bolje mjesto, zapucao je snogu. Kad je Rex iskočio iz zaklona, nisu imali dobro mjesto za borbu. Brunceovi su već mislili da su ih pobijedili, jer su oni bili ti koji su imali prednost. Ali preračunali su se.

Will Sleter je vidio kako se Brunceova momčad raspada. Sad je nastupio njegov trenutak. Krenuo je, jer su pred njim bili već Frank Miller, Al i Harry Wade. Jurili su, pucajući nemilosrdno u ostatke bande.

Jedini je ostao na mjestu — Rex Leter! Ležao je licem prema zemlji.

Od sedmorice koji su trčali da spase život, sada su bila još samo četvorica. Zastali su dvije kuće ispred šerifova ur-

eda. Odjednom su ispustili svoje revolvere i podigli ruke iznad glave. Jeff Cuttler je govorio u ime ostalih:

— Predajemo se, Milleru! Odustajemo! Nismo više naoružani, ne pucaj u nas!

— Pasji sinovi! Ne, nećemo pucati u vas. Sad, kad je Brunco dao petama vjetra, sad ste se osvijestili. Prekasno je da vam damo šansu kao Macu. Zakon će odlučiti što će biti s vama. Wille sveži ih!

No Will to nije morao učiniti. odjednom su se na kućama počela otvarati vrata i prozori. Duge cijevi pušaka provirile su kroz rebrenice. Glasno proklinjući, izašlo je na ulicu nekoliko građana i u tili čas su sputali bandite.

— Oho! — viknu stari Al Wacco. — Do đavola, i ti, Jero! — obrecnu se na starca sijede brade. — Već je vrijeme da se osvijestite. Prepustili ste sinu German-Handa da za vas očisti grad od bandita. Stidite se! — ljutito je okretao glavu lijevo, desno.

— Njemu ste prepustili, a svi ste krivi za to. Danima ste gledali i puštali da gadovi rade što hoće. Niste vrijedni da ovi ljudi riskiraju živote zbog vas. Tako je, Jero, oni jašu za sve vas!

Stari Jero je pokunjeno oborio pogled.

— Mislio sam da on to radi za svog oca — odgovori starac.
— A to je njegova stvar. On

samo poravnava račune između svog oca i ljudi s ranča Brunce. Zašto da se mi mijesamo?

— Do đavola! — zagrmi Al Wacco. — Ta to je vaš grad! A on pomaže da se opet uspostavi red i zakon. Zar je to samo njegova stvar? Brunceovi su zakuhali vrašku kašu. Ustrijelili su šerifa i njegovog pomoćnika. Od tada je počeo cijeli taj paklenski bijes koji je prerastao granice osobnog obračuna. Old Brid je morao također umrijeti. Joe Brunce ga ima na savjesti. Svi ste to znali, a nitko nije ništa uradio! Ovaj grad je izgubio obraz!

Al Wacco je ojađen pljunuo na raskvašeno tlo i pojurio za ostalima. Oprezno se približavao kući pred kojom su stajali četvorica svezanih plaćenika starog Bruncea. Čuvali su ih građani s oružjem u rukama. Ondje su zastali i Frank Miller, Will Sleter i mladi Wade.

— Kako je, sine? — upita ga Al Wacco. — Joe Brunce se s nekoliko ljudi zabarikadirao u šerifovom uredu. Idemo li po njega?

Frank je kimnuo. Jeff Cuttler se progurao naprijed

— Budite oprezni, momci! Od jučer je s njima i Jimmy Goster, a protiv njega jedva tko ima šanse. Hitar je poput munje.

— Ne treba nam tvoj savjet, Jeff — odbrusi mu Sleter. — Nećeš time nimalo popraviti

svoj položaj. Jahao si na pogrešnoj strani. — Pogledao je i ostale svezane ljude.

— To vrijedi i za vas ostale. Znali ste kojim putem ste krenuli, mogli ste se i vratiti, ali sada je prekasno. Imali ste šansu! Možda ćete ipak spasiti glavu ako nam kažete tko je ustrijelio Wehnera i njegova pomoćnika.

Pogledi svih ljudi koji su o tog časa stajali na kiši na ulici Wichite, bili su upravljani na četvoricu donedavnih kauboja s ranča Brunce.

— Hajde, recite! — navaljivao je Sleter, jer je shvatio da niti jedan od njih ne želi biti prvi koji će reći to ime.

— Hajde, Jeff! Ti si htio dobiti šansu koja će te spasiti konopa!

— Do đavola, Sleteru! Ne očekuješ valjda da ti to kaže mилоm! — viknu netko iz gomile.

Sleter je prišao korak i bandita dobro protresao.

— Govori, štakoru, ili ćeš positi na prvoj grani! Čuo sam da si bio prisutan na vješanju prije dvije godine.

Jeff je vidio da je vrag odnio šalu. — Joe je ustrijelio Wehnera, a Randersa John Silverton. On je s njim u uredu. A prije dvije godine, Sleteru, san o sam stajao i gledao...

— Ti si samo stajao — ponovi prezirno Sleter. Snažno je odgurnuo Cuttlera.

— Čuli ste! Nadam se da ste dobro čuli — obrati se sakupljenim građanima.

Okrenuo se prema Franku Milleru koji je šuteći promatrao ovu scenu. Samo mu je kimnuo.

— Idemo! — reče kratko.

I krenuše, Frank Miller, Will Sleter, Al Wacco i mladi Harry Wade.

Građani su zamišljeno gledali za njima. Stari Jero odjednom se nešto ušepRTLjao oko svoje stare puške. Nekoliko ljudi uguralo je svezane Brunceove ljude u kuću.

Jero je malo oslušnuo, pogledao niz ulicu, a onda ipak odlučio krenuti. Al Waccove riječi udarile su ga kao bič posred lica. I te kako je stari bio u pravu. Ali bio je star i to ga je sprečavalo da učini nešto. Bilo bi bolje da je Al Wacco to rekao nekom mlađem. Svejedno, promrmlijaao je nešto u bradu i odlučio učiniti koliko može. Bio je zamišljen i nije primijetio da mu se priključilo pet-šest mladih ljudi.

XIV

Padala je gusta i ravnomjerna kiša. Kolnik po kojem su se kretali Frank Miller i njegovi drugovi, bio je već dobro raskvašen. U jednom trenu Frank pomisli na Ann. Brzo ju je odagnao iz misli, jer ga je opasnost u kojoj se nalazio, brzo vratila u stvarnost. Stigli su do šerifova ureda.

Malo su usporili. Dohvatili su oružje. Odjednom su se

vrata uz škripu otvorila i na njima se pojavio Joe Brunce. Jimmy Goster i John Silverton stali su tik uz njega.

Četvorica jahača s ranča Sternenbanner stajala su okamenjena izraza lica. Stisnutih očiju pratili su kretanje bandita na vratima šerifova ureda.

Harry Wade sjetio se svoga obećanja da će poslati na drugi svijet Joea Bruncea čim ga ugleda. Bio je uvjeren da će imati priliku da to i učini.

Joe Brunce je zastao nasred ulice. Goster i Silverton stajali su uz njega.

Jimmy se još cerekao. Joe Brunce je malo jače raširio noge ne bi li djelovao čvršće i sigurnije.

— Želimo pregovarati, Milleru! Ostvario si neke prednosti prošle noći kad si napao Lanea, a uništio si i moju momčad. Nikad nije ništa ni vrijedila.

Frank se grleno nasmijao, a zatim obrisao kišu s lica.

— Spremi oružje, Joe! Tvoja momčad te ne može spasiti. Bilo ih je više od desetak. Mnogi od njih leže na ulici u kiši. Kad kiša prestane i nebo se razvedri, mnogo toga će biti jasnije u ovom gradu. Dugo si vladao u Wichiti i zloupotrebjavao svoju moć. Sad sâm plaćaš svoje dugove. Indijanci kažu, nema puta bez kraja. Tvoj put je sada na kraju, Brunce!

Joe se bezobrazno nasmijao pogledavajući sa strane Jimmyja Gostera.

— Baš smo to htjeli iskušati, German! Imao si sreću prošle noći, ali sreća je varljiva. Malo je kod jednog, malo kod drugog. Ti si je predugo imao.

— Misliš da je sad meni okrenula leđa i prešla k tebi? Kad prestane kiša, bit će sve jasno.

— Tako je. Bit će jasnije! — viknu Joe Brunce ponovno gledajući Jimmyja Gostera koji mu je umirujući kimnuo. Mjerkao je Franka Millera hladnim pogledom.

— Naravno si me sinom konjokradice — odgovori mu Frank Miller. — Rekao sam ti onog dana da ću razjasniti taj slučaj. Upravo sam to uradio. Tvoje vrijeme u ovom gradu je isteklo. Ti nisi sudio mom ocu, ti si ga ubio. Jednom sam te imao u rukama i pustio te da pobjegneš, ali sad mi nećeš uteći, Brunce. Danas ćeš mi otpjevati pjesmicu koju želim čuti. Baci oružje i skini šešir preda mnom!

Posljednje riječi Franka Millera pogodile su Joea Bruncea poput malja. Ali nije ni trznuo. Ironično se smješкао. Preletio je pogledom još jednom preko cijele ulice. Dobro je promotrio Millera, Sletera i mladog Wadea, na kojeg nije ozbiljno računao te starog Waccoa.

Sad se tek sjetio da je Al Wacco bio partner German-Handa. Nasmijao se kad je vi-

dio kako stari svojim kvrgavim prstima stišće pušku. Zamijetio je i starog Jeroa s nekoliko ljudi iz grada. Svi su bili naoružani puškama. Ništa ga nije zabrinjavalo. Znao je, ako pobijedi Millera, da će se ostali povući kao štakori u rupe. Znao je da je došao trenutak obračuna. Sočno je pljunuo. Ali neće to biti baš kako je druga strana zamislila. Dokazat će ovom ušljivom gradu da još ima aduta u rukavu.

— Radiš iste greške kao i tvoj otac! Ispriječio si se na putu nama, Brunceovima — viknu.

Frank je kimnuo.

— Tako je, Brunce. Znao sam to, a sada skini šešir!

Frank Miller nije još do kraja to izgovorio, kad se Soe ukoči i viknu:

— Važi...

Bila je to dogovorena riječ za Jimmyja Gostera i Johna Silverstona da povuku svoje koltove. Djelovali su kao jedan. Bili su vraški brzi. Ali kauboji koji su stajali na kiši i čekali upravo takav rasplet događaja, nisu spavali. Znali su da će se sve baš tako odigrati.

I kad je Joe Brunce dao znak svojim prijateljima, nisu zakasnili. Revolverski hici rasparali su kišnu zavjesu puneći je dimom i smradom baruta. Kad se dim razišao, na ulici su ležali ranjenici.

Među njima je bio Al Wacco, stari prijatelj Millerova oca.

Stari Al kao da je to slutio. Nije ni pokušavao izmaknuti kugli Joea Bruncea. Al je jahao s njegovim sinom da osveti smrt svog prijatelja, a njegova oca. Štitio je mladog Germana koliko je mogao. Više od toga nije znao uraditi.

Kad su ga našli, na usnama mu je bio osmijeh, iako ga je moralo vraški boljeti. Jero je pozvao ljude koji su ga odnijeli k liječniku.

Mladi Wade se uhvatio za desno rame. Koltovi su mu ispali u blato. Njegov protivnik je bio Jimmy Goster. Već je pomislio da nema nikakve šanse kad je shvatio da mu je sudbina odredila za protivnika Jimmyja Gostera. Ali ima trenutaka kada čovjek nadmaši sam sebe. Najmlađi jahač s ranča Sternenbanner je dokazao da je upravo takav, jer je ubio Jimmyja Gostera.

Niti Joe Brunce ni John Silverton nisu preživjeli. Frank Miller i Will Sleter riješili su bitku u svoju korist.

Ulica je bila prepuna ljudi. Maloj grupi je uspjelo likvidirati Bruncea i njegove bandite. Ali još nije sve bilo završeno. Kad su krenuli preko glavnog trga, ugledaše kako im se približava stari Brunce. Zaustavio je svoje kljuse točno ispred Franka Millera.

— Ti si, znači, uništio moje sinove? Mogao si to, jer su bili budale. Sad me poslušaj, sine German-Handa! Došao si u

ovu zemlju i ugrozio moje bogatstvo. Nećeš to preživjeti. Već mi je tvoj otac stajao na putu ali tebe neću trpjeti nipošto... Ti si ustrijelio moje sinove...

— Lane je živ! — odgovori Frank da malo udobrovolji starog Bruncea. Slutio je da stari želi sukob po svaku cijenu. Poznavajući sebe, znao je da ne bi mogao pucati na starca.

Odjednom se starcu u ruci stvorio kolt. Podigao ga je i zapucao. Frank se sagnuo, tako da je metak završio u drvenom zidu iza njegovih leđa. Stari je zapucao ponovno. I ovaj puta je promašio na Millerovu sreću. Will Sleter se sada umiješao.

Laso je zazujao kroz zrak i prije nego što je stari Brunce podigao oružje da još jednom zapuca, pao je s konja. Ljudi su skočili i podigli ga brzo na noge. Oslobodili su ga omče i pustili da ode. Borba je bila završena.

XV

Frank Miller je konačno mogao preuzeti nasljedstvo sta-

rog generala. Nekoliko tjedana kasnije oženio se s Ann Setter.

Neka skitnica koja se godinama povlačila od mjesta do mjesta, došla je i do ranča Sternenbanner potražiti za sebe i svoga konja prenočište i nešto hrane. Kasnije je pričao u Wichiti da je na ulazu u ranč postavljen veliki kamen na kojem su bila uklesana imena hrabrih ljudi koji su dali živote za njega. Pričao je i o lijepoj crvenokosoj ženi i dvoje djece vrlo slične svojim roditeljima. Saznao je također da novi šerif grada Wichite vrlo često posjećuje ranč, gdje još žive njegovi nekadašnji partneri.

Šerif se zove Harry Wade i vrlo je poštovan u cijelom okrugu. Ranč se tako proširio da su čak dva predradnika bila potrebna na njemu. Will Sleter i Jim Patton su obavljali taj posao.

O Brunceovima nije ništa čuo. Nikakvo čudo jer posljednja dva živa člana obitelji pobjegla su iz tog kraja. Tražili su ih godinama ali ih nitko nije pronašao.

— KRAJ —

Jane Mark:

I NE ČINI TO ČESTO, CHARLIE!

— Može li malo brže, mlađicu? Ne namjeravam dočekati noć u ovoj ropotarnici! — ljutitim glasom obrecnuo se Chris Maggin.

— Bez brige, gospodine Maggine. Upravo završavam kompletiranje vaše narudžbe — mirno odgovori Charlie, nastavljajući posao. Još jednom je pregledao popis koji je držao u ruci, a zatim se ljubaznim glasom obratio svojoj mušteriji: — To bi bilo sve što ste naručili. Ako ste nešto slučajno zaboravili napisati, samo izvolite ponovo doći. Vrata moje prodavaonice uvijek su vam otvorena.

Čovjek uhvati veliku kartonsku kutiju punu živežnih namirnica i podigne je s teškom mukom. Charlie je vidio da je za sredovječnog Maggina teret pretežak te je spremno priskočio da mu pomogne odnijeti kutiju do kola koja su bila pred trgovinom.

Dok je prolazio pokraj privlačne plavuše koja je strpljivo

čekala da je posluži, Charlie joj je uslužno rekao:

— Ne brini se, Maggie, nećeš dugo čekati. Samo ću pomoći gospodinu Magginu da smjesti namirnice u kola.

— Ne moraš se zbog mene brinuti, Charlie. Ionako mi se nikamo ne žuri.

Svojim lijepim smeđim očima promatrala je visokog i snažno građenog vlasnika prodavaonice. Ispod njegove tanke košulje jasno su se ocrtavali mišići koji su pod težinom tereta još više nabrekli. Iako je nastojala, Maggie nije mogla prikriti simpatiju koju je osjećala prema privlačnom Tekšaninu.

Kad je teret bio smješten u kola, Maggin se uspeo na vozačko sjedalo. Bez pozdrava, čak i ne pogledavši Charlieja, zamahnuo je bičem i potjerao konje. Charlie je još neko vrijeme ostao nepomično stajati, sav zavijen u oblak prašine. Zamišljeno je promatrao kola, koja su uskoro nestala iza za-

voja na kraju ulice. Zapalio je cigaretu i ušao u trgovinu.

— Ne mogu sebi pomoći, ali ponekad mi se iskreno gadiš, Charlie — začuo je Maggien glas.

Iznenadeno ju je pogledao i upitao:

— Zašto, Maggie?

— Kako možeš dopustiti da se ljudi prema tebi ružno ponašaju i da pri tome ostaneš hladan kao da je to najnormalnije na svijetu?

— Ne razumijem što si time htjela reći.

— Jednostavno to da nemaš ponosa. Čini mi se da u tebi nema nimalo muškog dostojanstva — ogorčenim glasom rekla je Maggie.

— Zar samo zato što ponekad na meni iskaljuju svoj bijes? Pa to je sasvim prirodno. Dobro znam da me ne žele povrijediti — smireno odgovori Charlie.

— Ako je za tebe sasvim prirodno da predstavljaš metu na kojoj se može izivljavati svatko kome to padne na pamet, onda doista s tobom nemam o čemu razgovarati. Zbogom, Charlie!

— ljutito poviče djevojka i izjuri iz trgovine.

Charlie nervozno povuče dim. Djevojčino ponašanje ga je uznemirilo.

Do đavola i Maggie, ljutito pomisli Charlie. Zar misli da sam tako glup da sve to ne opažam?

Prisilio se da se smiri i da odagna tmurne misli. Zar, na kraju krajeva, nije sam odabrao takav način života? Dođuše, istina je da je sve to pomalo ponižavajuće, ali barem ima mir. A mir je bio ono što je Charlie godinama uzalud tražio. Za to mora nešto i žrtvovati.

Sjetio se dana kada je došao u Garton. Gradić mu se činio upravo idealnim da u njemu ostvari ono što je želio. Skromnom uštedevinom kupio je trgovinu u kojoj je prodavao sve, od potkova do sjemena žitarica. Ljudi su ga u početku gledali s poštovanjem, jer je iz njega izbijala neka čudna, pomalo zastrašujuća energija. No uskoro su se privikli na prisutnost novog sugrađanina, u kojemu je unatoč velikoj fizičkoj snazi bio miran i plašljiv duh. Građani Gartona su se navikli da na njegov račun izmišljaju šale, koje su ponekad znale biti i okrutne. No Charlie Hobs sve je to primao mirno.

Do đavola i Maggie, ponovo pomisli Charlie. U ušima su mu još odjekivale njezine prijekorne riječi. Po njihovoj žestini je zaključio da se s Maggie nešto čudno događa. Pretpostavljao je što bi to moglo biti, ali nije se želio time opterećivati. Previše dobro je znao što hoće a da bi se olako izbacio iz kolo-tečine.

Bijesnom kretnjom baci opušak i on odleti u suprotni dio prostorije.

— Sve je u redu dok događaji teku ovim tokom. Barem ne moram poput zvijeri neprekidno biti na oprezu — mrzovoljno promrmlja i zadubi se u proučavanje knjige narudžbi.

* * *

Suprotno Charliejevim očekivanjima, događaji u Gartonu su vrlo brzo krenuli drugim tokom. Sljedećih nekoliko dana proteklo je mirno, kao i mnogi drugi dani. A onda je došla nedjelja, dan koji su svi stanovnici Gartona željno očekivali da se odmore od svakodnevnog naporna posla.

Ujutro se činilo da će to biti nedjelja kao i svaka druga, samo što je ta bila sparnija od prethodnih. To nije bilo čudno, jer je dolazilo ljeto, a ljetni mjeseci u tom dijelu Teksasa znali su biti paklenski vrući.

U jedanaest sati ulice su bile prazne i grad je izgledao kao uklet. Razlog tome bio je vrlo jednostavan — većina stanovnika Gartona prisustvovala je vjerskom obredu koji se održavao u luteranskoj crkvi na kraju grada. Nisu to činili iz velike pobožnosti, već zato što je bio običaj da se nedjeljom ide u crkvu. To je bio sastavni dio života, upravo kao što je bilo uobičajeno da se subotom navečer, barem što se tiče muškog dijela stanovništva Gartona, posjeti jedini gradski salon.

Kad su ljudi počeli izlaziti iz crkve, u grad je ušlo dvadese-

tak jahača. Bili su prašni, neuredno odjeveni, neobrijani. Lica su im bila smrknuta a pogledi divlji.

Nelagodnost je obuzela stanovnike Gartona. To nije bilo zato što su stranci bili rijetkost u njihovu gradiću. Nitko se ne bi začudio kad bi ugledao neku nepoznatu osobu, ali dvadesetak ljudi nikada nije odjednom došlo u Garton. To je moglo slutiti samo na zlo.

Ljudi su se zabrinuto pogledali, a zatim, suprotno dobrom starom običaju da još neko vrijeme prije ručka popričaju, uputili su se svatko svojoj kući. Jedino je šerif sa svojim pomoćnikom krenuo prema salonu. Vjerojatno bi i on, poput svojih sugrađana, najradije izbjegao neugodni susret, ali znao je da je njegova dužnost da održava red u Gartonu.

— Nimalo mi se ne sviđa dolazak ovih stranaca — više za sebe promrmlja šerif.

Njegov zamjenik nije odgovorio. Obojica su znala da se uskoro približavaju izbori, a nimalo im se nije napuštalo tako ugodno i dobro plaćeno mjesto.

— Vjerojatno su to kauboji koji lutaju u potrazi za poslom — pokušao se umiriti šerif. — Najbolje će biti da uđemo u salon i provjerimo točnost moje pretpostavke.

Muškarci, stanovnici gradića, ponovo su se okupili, ali nešto podalje od saluna, a nji-

hove žene i kćeri požurile su kući.

Ljudi su šutke pušili, očiju uprtih u vrata saluna. Ništa se nije događalo dobrih pet minuta, a onda se iz saluna začula pucnjava. Nakon nekoliko trenutaka vrata su se otvorila i dva tijela poletjela su na ulicu. Pala su u prašinu i tu ostala ležati.

Užas je obuzeo muškarce Gartona. Vrata saluna su se ponovo otvorila i kroz njih je izašla gomila divljih došljaka. Predvodio ih je sitan, suhonjav čovjek, čiji je pogled sjekao kao oštrica britve. Banditi su se polako, kao da im se ne žuri, uputili prema preplašenim stanovnicima gradića.

Kad su im se približili na desetak koraka, stali su. Zavlada je neugodna tišina, koju je prekidalo samo rzanje konja privezanih za ogradu saluna. Napokon je suhonjavi čovjek progovorio. Glas mu je bio visok, piskutav i podsjećao je na čegrtanje zvečarke.

— Nalazi li se među vama gradonačelnik ove rupe? — upitao je.

Iz skupine građana nakon kraćeg oklijevanja izdvojio se dostojanstven čovjek. Njegova pojava ulijevala je poštovanje, a to je još više pojačavala njegova sijeda kosa.

— Ime mi je Richard Grey. Ja sam gradonačelnik Gartona — mirno je rekao.

— Neobično mi je drago što vas mogu upoznati — nacerio se voda bandita. — Moje ime, da ga i kažem, ne bi vam ništa reklo. Vjerojatno vam je poznatiji moj nadimak Zvečarka Tom.

— Čuo sam za nekog bandita s tim imenom — reče gradonačelnik.

— Bandita, je li? — iskesio je Zvečarka Tom svoje žute zube.

— Ako misliš da će te tvoja sijeda kosa zaštititi, ljuto se varaš! Preporučio bih ti da malo pripaziš što govoriš, starče!

— Što želite od nas? — mirnim je tonom nastavio gradonačelnik. — Ubili ste šerifa i njegova pomoćnika, no čini se da vam to nije dovoljno.

— To je bio samo početak. Glavno tek slijedi — zahihoće se bandit. Bio je to znak i za ostale članove bande da prasnu u grohotan smijeh.

A tada je s lica Zvečarke Toma nestalo smijeha.

— Ne zanimaju nas više bijedni životi, starče. Ovamo smo došli radi nečega drugog.

— Radi čega? — upita gradonačelnik.

— Hoćemo vaš novac!

Preplašeni žamor prostrujio je među stanovnicima Gartona.

— Što uzdišete kao žene! — zagrmio je voda bandita. — Ništa vam se neće dogoditi ako u roku od tri dana skupite deset tisuća dolara. Ne učinite li to, od vašeg Gartona neće ostati ni kamen na kamenu!

Ne čekajući nova pitanja, Zvečarka Tom je dao znak svojim ljudima da krenu za njim. Banditi su pošli prema svojim kolima. Uzjahali su i ne osvrnuvši se više na stanovnike Gartona. Toliko su bili sigurni u svoju nadmoć da nisu ni pomišljali da bi im se netko usudio suprotstaviti.

Kad su se banditi izgubili u oblaku prašine, okupljeni ljudi su zagrajali. Smirili su se tek kad je progovorio Richard Grey.

— Čuli ste što banditi od nas zahtijevaju. Ima li netko kakav pametan prijedlog?

— Najbolje bi bilo da pozovemo vojsku — rekao je neki čovjek.

Začuli su se glasovi odobranja, čak i nekoliko veselih uzvika. Kad se galama malo stišala, gradonačelnik upita:

— Zar ste zaboravili da je do najbliže vojne postaje gotovo četiri dana jahanja? Ako računamo još i vrijeme da vojska stigne ovamo, Zvečarka i njegovi ljudi mogli bi dotad tri puta ispuniti svoje obećanje.

Ljudi su zašutjeli. Zatim se začuo jedan glas.

— Možda bi bilo najpametnije da učinimo ono što traže. Barem bismo sačuvali glave.

Ostali su se ljutito obazreli da vide tko je taj što im predlaže tako sramotno rješenje. Kad su shvatili da je to Charlie, obuzeo ih je još veći bijes.

— Tebi je, čini se, jedino do toga i stalo! — povikao je John Raskin, vlasnik gradske banke.

— Tko je od tebe tražio savjet, kukavico?! Tebi je mjesto pod majčinom suknjom! — bijesno se okomio na Charlieja kovač Paul Patic.

— Sada nije vrijeme za svađu — pokušao ih je umiriti gradonačelnik. — Pitao sam vas za mišljenje, a umjesto toga režete jedan na drugoga kao bijesni psi. Bojim se da je jedino što nam preostaje ono što je predložio Charlie ako se ne želimo boriti s banditima.

Ponovo se začuo žamor, ali ovaj put je bio mnogo pomirljiviji. Ljudi nisu vjerovali u svoje sposobnosti da se uspješno odupru banditima.

— Deset tisuća dolara je velik iznos. Hoćemo li toliko moći skupiti u samo tri dana? — ponovo se začuo neki glas pun nevjerice.

— Ja ću dati od svog novca ako bude nedostajalo — rekao je gradonačelnik. — A sad bi bilo najbolje da se dogovorimo kako ćemo odrediti visinu svote koju je svaki od nas dužan dati.

Ljudi su se malo primirili. Gradonačelnikov prijedlog im se na kraju i nije činio tako loš. Iako će ostati bez teško stečena novca, barem će sačuvati život.

* * *

U srijedu je u gradu od ranog jutra vladalo neko grozni-

čavo raspoloženje. Ljudi su u strahu očekivali trenutak kada će u Garton ponovo ujahati Zvečarka Tom sa svojom bandom.

Ništa se nije dogodilo sve do popodneva, a onda se, u pet sati, sa zapadnog ulaza u grad začuo topot konjskih kopita. Uskoro su u glavnu ulicu ušla trojica jahača. Jahali su u galopu i zaustavili su se tek pred salunom. Banditi su sjahali s konja i ušli u salun. Tamo ih je već očekivala skupina građana koju je predvodio Richard Grey.

— Nadam se da ste pripremili novac — rekao je jedan od bandita. — Moji prijatelji bi bili vrlo ljuti kad bi čuli da niste održali obećanje.

— Deset tisuća dolara nalazi se kod mene — odgovori gradonačelnik, a zatim upita: — Kako to da ste došli samo vas trojica? Gdje je ostala banda?

— Zar misliš da nemaju pametnijeg posla nego da s vama trate vrijeme? — obrecne se drugi bandit. — Umjesto da postavljaš glupa pitanja bolje bi bilo da predaš novac.

Gradonačelnik mu bez riječi pruži torbu. Banditi su je otvorili i samo letimično pogledali njezin sadržaj. Po svemu sudeći, ni nakraj pameti im nije bilo da su se stanovnici Gartonu usudili smanjiti traženi iznos.

— Svida mi se kad ljudi brzo shvaćaju. To ne znači da vam

još jedna takva poduka ne bi dobro došla. Nije jeftina, ali svaka škola se plaća — podrugljivo je rekao jedan bandit.

Gradonačelnik je probljedio.

— Zar namjeravate ponovo doći? — tiho je upitao.

— Tko to zna... — odgovorio je bandit i dao onoj drugoj dvojici znak da je vrijeme da napuste grad.

U početku su se naslađivali promatrajući na smrt preplašene građane, no ta im je zabava ubrzo dosadila. Izašli su iz saluna i kad su namjeravali uzjahati, iz obližnje kuće izađe neka žena. Ugledavši bandite, ona preplašeno zakoluta očima i pohita natrag, prema kući. Ali, bilo je prekasno, u narednom trenutku zgrabile su je dvije grube ruke.

Žena je vrisnula, no to je samo pojačalo banditovu pohotu. Čvrsto ju je obujmio, tako da se nije mogla ni pomaknuti, a zatim je svoju bradurinu zagnjurio u izrez njezine haljine. Bio je toliko obuzet strašću da nije opazio kako se na katu kuće pred kojom su stajali otvorio prozor. Na njemu se pojavio pročelav čovjek. U ruci je držao dvocijevku, koja je vidljivo podrhtavala.

Banditovu nepažnju ispravili su njegovi prijatelji. Gotovo istovremeno trgnuli su revolve i opalili. Čovjek se zanio naprijed, a zatim se srušio pred noge svoje izbezumljene

žene. Bandit koji ju je držao bio je zatečen iznenadnom promjenom situacije. Žena je iskoristila njegovu zbunjenost i iz sve snage ga nogom udarila u prepone. Zaurao je od bola, a onda se u njemu probudio bijes. Htio je ponovo dohvatiti ženu, ali ona je već bila u kući. Zalupila je vratima i zakračunala ih.

Uz bijesne povike banditi su počeli udarati po vratima u namjeri da provale u kuću. Udarali su nogama iz sve snage, ali teška drvena vrata odolijevala su njihovim nasrtajima.

— Sve ima svoje granice, pa i vaše nedolično ponašanje.

Banditi su se iznenadeno okrenuli da vide tko je to rekao. Ruke su im pošle prema revolverima u namjeri da kazne drznika koji im se usudio suprotstaviti, ali nisu to stigli učiniti. Prije nego što su izvukli oružje, sva trojica su pala izrešetana mecima.

Na drugoj strani ulice stajao je Charlie. U rukama su mu se još dimila dva »Smith & Wessona«. S njegova lica nestao je izraz blagosti, a umjesto njega pojavio se hladan izraz revolveraša.

Ljudi koji su dotad iz saluna ili iza prozora svojih kuća nijemo promatrali što se događa nagnuli su na ulicu. Pred njima je stajao Charlie kakvog još nisu vidjeli. Onako krupan i odlučan nalikovao im je na junaka osvetnika.

Gledali su ga sa strahom i divljenjem, ne usudjujući se ni progovoriti.

Od pretrpljenog straha prvi se oporavio Paul Patić.

— Što si nam to učinio, nesretniče? Svojim nesmotrenim postupkom navukao si na grad nesreću! — zagrmio je.

— Zvečarka Tom i njegovi banditi sve će nas nakon ovoga poubijati! — javio se drugi glas.

Charlieju je prekipjelo. Dugo suzdržavani bijes izlio se iz njega kao lava iz probuđenog vulkana. Ali to nije bio bijes očajnika, bio je to hladni bijes čovjeka koji je morao prekršiti obećanje što ga je sam sebi dao. Iako je čvrsto odlučio da više nikada neće poteći oružje, morao je to učiniti.

Ovaj put sam to barem učinio da bih udovoljio pravdi, ogorčeno je pomislio. Nisam siguran da ovi ljudi to zaslužuju, no što je, tu je.

— Galamite kao jato preplašenih svraka umjesto da razmislite kako da obranite svoje obitelji i imovinu! — ljutito je rekao.

— Lako je tebi. Ti nemaš ni ženu ni djecu. A što da mi učinimo? — začuo je nečiji zabrinuti glas.

— Ja ću vas naučiti kako se čovjek bori za ono što mu je najdraže. Pažljivo me slušajte! — zagrmio je Charlie.

Ljudi su se malo umirili. U njih je ušla neka nada, koju je

Charlie pobudio. Napokon se pojavio netko tko će ih voditi.

— Ima nas više od trista a vi ste se smrtno uplašili šačice odmetnika — nastavio je Charlie. — Želim da moja naređenja strogo izvršavate!

* * *

Muški dio stanovništva Gartona vijećao je do kasne noći. Bili su prisutni svi koji su mogli nositi oružje, od golobradih dječaka do već pomalo one-moćalih staraca. Kad su se napokon razišli, u njima je bila čvrsta usadena odluka da se svim silama suprotstave banditima koji su se drznuli da poremete sigurnost i mir njihovih domova.

Osvanuo je drugi dan, a u Gartonu se još ništa nije događalo. Zvečarka Tom i njegova banda nisu se pojavljivali, tako da su se ljudi počeli potajno nadati da obračuna neće ni biti.

Život u gradu naoko je tekao ustaljenim tokom. Ljudi su obavljali svoj svakodnevni posao, a stoka je mirno pasla na okolnim pašnjacima. No, pažljivu promatraču ne bi moglo promaći da su se na ulicama mogli vidjeti samo muškarci. Žena i djece, koja su inače trčala po prašini, nije bilo na ulicama.

A onda je, oko podneva, gradom prostrujio glas: dolazi banda! Tu vijest je donio mlađić koji je bio na straži na brežuljku u blizini grada.

Ljudi su znali što moraju činiti. Bez panike i žurbe zauzeli su dogovorena mjesta. Pritajili su se, svaki od njih čvrsto stišući svoje oružje. Naoružanje im je doista bilo raznoliko. Većina ih je imala suvremene brzometne puške, ali nisu bili rijetki ni odavno zastarjeli revolveri i kremenjače.

Banditi su napredovali polako, kao da su slutili opasnost. Jahali su raspoređeni u klinastu formaciju. Na čelu je bivoda bande. Već su zašli u glavnu ulicu koja se protezala u obliku slova S, a još se ništa nije dogodilo. Nigdje nije bilo nikoga živog i grad je izgledao kao uklet.

Pažnju bandita iznenada je privukla čudna škripa koja je dolazila stotinjak metara iza njih. Iznenadeni, ugledali su kako iz sporednih ulica izlaze troja zaprežna kola i kako se preprečuju preko glavne ceste.

Banditima je u tom trenutku postalo jasno da su upali u zamku. Divljački su podboli konje i jurnuli, nadajući se da će se moći probiti prema drugom izlazu iz grada. Glavna cesta je vijugala i upravo kad su protutnjali kroz zavoj, pred njima se pojavila zapreka sastavljena od nekoliko kola i nabacanih dijelova pokućstva.

Banditi su na trenutak u nedoumici zastali, a onda su poskakali s konja u namjeri da potraže zaklon, no za to je već

bilo prekasno. S improvizirane barikade i iz okolnih kuća na njih se sručila kiša olova. Dimilo se i praskalo sa svih strana. Banditi su pokušali uzvratiti paljbu, ali gotovo bezuspješno. Njihovi protivnici bili su dobro zaklonjeni, a oni su predstavljali savršen cilj.

Nakon samo nekoliko minuta bjesomučne pucnjave sve je bilo završeno. Nijedan bandit više nije pokazivao znakove života. Stanovnici Gartona su najprije oprezno, a zatim, kad su shvatili da im više ne prijeti nikakva opasnost, slobodnije počeli napuštati svoja skloništa.

Zavladalo je opće veselje. Ljudi su se grlili a nekolicina ih je pucnjevima u zrak iskazivala svoju radost.

Richard Grey uložio je priličan napor prije nego što je uspio stišati oduševljenu gomilu. Kad su se ljudi primirili, gradonačelnik je rekao:

— Naš grad se danas ponovo rodio! Pokazali smo da udruženi možemo svladati svaku prepreku koja pred nama iskrsne.

Veseli povici na trenutak su ga prekinuli. Dao je znak da želi nastaviti i ljudi su se opet primirili.

— Pri tome ne smijemo zaboraviti — nastavio je Grey — da nismo bili svjesni vlastite snage dok nas nije poveo jedan čovjek. Njemu možemo zahvaliti što su danas naši domovi sigurni.

Ljudi su ponovo zagrajali. Sve oči bile su uprte u Charlieja.

— Da, to je naš Charlie. Zbog buduće sigurnosti našega grada i njegovih stanovnika, kao znak našeg povjerenja, dopustite da mu predam ovu značku.

Gradonačelnik je izvadio iz džepa šerifsku zvijezdu i pričvrstio je na Charliejevu košulju. Oduševljenju ljudi nije bilo kraja. Na ulicu su dogurali bačve piva i viskija. Što se sadržaj bačvi više praznio, raspoloženje je bilo sve bolje. Gradani Gartona su pjevali i plesali, a na Charlieja su gotovo i zaboravili.

On je takav trenutak samo čekao. Kad je vidio da ga nitko ne promatra, pokušao se povući u svoju kuću. Ali to nije ostalo nezapaženo.

— Zar junacima nije potrebna zabava? — upitao je glas iza njega.

Charlie se iznenadeno okrene i ugleda Maggie. Učini mu se poželjnija i ljepša nego ikada. Prije nego što je stigao bilo što reći, ona mu pride i poljubi ga.

— Ipak mi je moja intuicija dobro govorila — rekla je Maggie i vragolasto se nasmijala, a zatim dodala: — Iako si se ponašao kao najveći mekušac, osjećala sam da to nisi ti. Sada,

kad si svima dokazao da si pravi borac, nadam se da to nećeš morati ponovo potvrditi.

Ponovo ga je poljubila i prošaptala:

— Ne bih te željela izgubiti, Charlie.

— KRAJ —

U PRIPREMI:

Gordon D. Shirreffs:
PREKO GRANICE

Cijena 100 d

ljetu '84

erotika

Novo na kioscima!

**Magazin EROTIKA donosi odabrane
erotske priče, stripove i humor
domaćih i svjetskih autora**